

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRESENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTEGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

dinsdag

mardi

06-05-2008

06-05-2008

Voormiddag

Matin

<i>cdH</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V - N-VA</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams – Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>Ecolo-Groen!</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen!</i>
<i>FN</i>	<i>Front National</i>
<i>LDD</i>	<i>Lijst Dedecker</i>
<i>MR</i>	<i>Mouvement réformateur</i>
<i>Open Vld</i>	<i>Open Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
<i>PS</i>	<i>Parti Socialiste</i>
<i>sp.a+VI.Pro</i>	<i>socialistische partij anders + VlaamsProgressieven</i>
<i>VB</i>	<i>Vlaams Belang</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
<i>DOC 52 0000/000</i>	<i>Parlementair stuk van de 52e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	<i>DOC 52 0000/000</i>	<i>Document parlementaire de la 52e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV</i>	<i>voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>	<i>CRIV</i>	<i>version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)</i>
<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>	<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>
<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>
	<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>		<i>(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>
<i>PLEN</i>	<i>plenum</i>	<i>PLEN</i>	<i>séance plénière</i>
<i>COM</i>	<i>commissievergadering</i>	<i>COM</i>	<i>réunion de commission</i>
<i>MOT</i>	<i>alle moties tot besluit van interpellaties (op beige kleurig papier)</i>	<i>MOT</i>	<i>motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>	<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>

INHOUD

- Vraag van mevrouw Sarah Smeyers aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de controle op de belspelletjes" (nr. 4483) 1
Sprekers: Sarah Smeyers, Jo Vandeurzen,
 vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen
- Samengevoegde vragen van 3
 - mevrouw Sarah Smeyers aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de Moslimexecutieve" (nr. 4484) 3
 - mevrouw Zoé Genot aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de Moslimexecutieve van België" (nr. 4974) 3
Sprekers: Sarah Smeyers, Jo Vandeurzen,
 vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen
- Vraag van de heer Renaat Landuyt aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de interpretatie die procureurs geven aan de verplichting advies uit te brengen over kandidaat-notarissen" (nr. 4853) 5
Sprekers: Renaat Landuyt, Jo Vandeurzen,
 vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen
- Vraag van de heer Renaat Landuyt aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het vervolgingsbeleid voor geweld op het openbaar vervoer" (nr. 4854) 6
Sprekers: Renaat Landuyt, Jo Vandeurzen,
 vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen
- Vraag van de heer Jean-Jacques Flahaux aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de financiële tenlasteneming door de Staat van de bezoldiging van priesters in opleiding" (nr. 4856) 10
Sprekers: Jean-Jacques Flahaux, Jo Vandeurzen,
 vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen
- Vraag van de heer Denis Ducarme aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "bepaalde gemeentereglementen om de verkoop van gemeentebouwgrond alleen toe te staan aan wie zich ertoe verbindt Nederlands te leren" (nr. 4948) 11
Sprekers: Denis Ducarme, Jo Vandeurzen,
 vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen
- Vraag van mevrouw Carina Van Cauter aan de 13

SOMMAIRE

- Question de Mme Sarah Smeyers au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "le contrôle des jeux téléphoniques" (n° 4483) 1
Orateurs: Sarah Smeyers, Jo Vandeurzen,
 vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles
- Questions jointes de 3
 - Mme Sarah Smeyers au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'Exécutif des Musulmans" (n° 4484) 3
 - Mme Zoé Genot au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'Exécutif des Musulmans de Belgique" (n° 4974) 3
Orateurs: Sarah Smeyers, Jo Vandeurzen,
 vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles
- Question de M. Renaat Landuyt au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'interprétation donnée par les procureurs à l'obligation de formuler un avis sur les candidats notaires" (n° 4853) 5
Orateurs: Renaat Landuyt, Jo Vandeurzen,
 vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles
- Question de M. Renaat Landuyt au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la politique de poursuites en matière d'actes de violence commis dans les transports en commun" (n° 4854) 6
Orateurs: Renaat Landuyt, Jo Vandeurzen,
 vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles
- Question de M. Jean-Jacques Flahaux au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la prise en charge par l'État de la rémunération des prêtres en formation" (n° 4856) 10
Orateurs: Jean-Jacques Flahaux, Jo Vandeurzen,
 vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles
- Question de M. Denis Ducarme au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "certains règlements communaux visant à réserver à l'avance leurs terrains communaux aux personnes s'engageant à apprendre le néerlandais" (n° 4948) 11
Orateurs: Denis Ducarme, Jo Vandeurzen,
 vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles
- Question de Mme Carina Van Cauter au vice- 13

vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het arbeidshof te Gent" (nr. 4954)

Sprekers: **Carina Van Cauter, Jo Vandeurzen**, vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen

Samengevoegde vragen van
- de heer Olivier Destrebecq aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "een nieuwe gevangenis in La Louvière" (nr. 4965)

- mevrouw Colette Burgeon aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de plannen voor een nieuwe gevangenis in La Louvière" (nr. 5081)

Sprekers: **Olivier Destrebecq, Colette Burgeon, Jo Vandeurzen**, vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen

Vraag van de heer Jean-Jacques Flahaux aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de nanotechnologieën en de mogelijke uitwassen ervan" (nr. 4806)

Sprekers: **Jean-Jacques Flahaux, Jo Vandeurzen**, vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen

Vraag van de heer Renaat Landuyt aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het vredegerrecht in Willebroek" (nr. 4900)

Sprekers: **Renaat Landuyt, Jo Vandeurzen**, vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen

Vraag van de heer Renaat Landuyt aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de criminaliteitscijfers in Brussel" (nr. 4958)

Sprekers: **Renaat Landuyt, Jo Vandeurzen**, vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen

Samengevoegde vragen van
- de heer Renaat Landuyt aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het opvolgen van het elektronisch toezicht door twee afdelingen van de administratie van Justitie" (nr. 5037)

- de heer Bart Laeremans aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de toepassing van het elektronisch toezicht" (nr. 5069)

- de heer Bert Schoofs aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het elektronisch toezicht" (nr. 5086)

Sprekers: **Renaat Landuyt, Bert Schoofs, Jo Vandeurzen**, vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen

premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la cour du travail de Gand" (n° 4954)

Orateurs: **Carina Van Cauter, Jo Vandeurzen**, vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles

Questions jointes de
- M. Olivier Destrebecq au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "une nouvelle prison à La Louvière" (n° 4965)

- Mme Colette Burgeon au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "le projet d'implantation d'une prison à La Louvière" (n° 5081)

Orateurs: **Olivier Destrebecq, Colette Burgeon, Jo Vandeurzen**, vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles

Question de M. Jean-Jacques Flahaux au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les nanotechnologies et leurs dérives possibles" (n° 4806)

Orateurs: **Jean-Jacques Flahaux, Jo Vandeurzen**, vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles

Question de M. Renaat Landuyt au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la justice de paix de Willebroek" (n° 4900)

Orateurs: **Renaat Landuyt, Jo Vandeurzen**, vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles

Question de M. Renaat Landuyt au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les statistiques de criminalité à Bruxelles" (n° 4958)

Orateurs: **Renaat Landuyt, Jo Vandeurzen**, vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles

Questions jointes de
- M. Renaat Landuyt au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "le suivi de la surveillance électronique par deux sections de l'administration de la Justice" (n° 5037)

- M. Bart Laeremans au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'application de la surveillance électronique" (n° 5069)

- M. Bert Schoofs au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la surveillance électronique" (n° 5086)

Orateurs: **Renaat Landuyt, Bert Schoofs, Jo Vandeurzen**, vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles

Samengevoegde vragen van	29	Questions jointes de	29
- mevrouw Carina Van Cauter aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "'omgekeerde discriminatie' in Kuregem" (nr. 4987)	29	- Mme Carina Van Cauter au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la 'discrimination à l'envers' à Cureghem" (n° 4987)	29
- de heer Bart Laeremans aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het discriminatoir gedoogbeleid in een bepaald gedeelte van Anderlecht" (nr. 5070)	29	- M. Bart Laeremans au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la politique de tolérance discriminatoire dans un quartier déterminé d'Anderlecht" (n° 5070)	29
<i>Sprekers:</i> Carina Van Cauter, Jo Vandeurzen , vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen		<i>Orateurs:</i> Carina Van Cauter, Jo Vandeurzen , vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles	
Vraag van de heer André Frédéric aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de evolutie van het sekte-fenomeen in België" (nr. 4989)	31	Question de M. André Frédéric au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'évolution du phénomène sectaire en Belgique" (n° 4989)	31
<i>Sprekers:</i> André Frédéric, Jo Vandeurzen , vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen		<i>Orateurs:</i> André Frédéric, Jo Vandeurzen , vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles	
Samengevoegde vragen van	33	Questions jointes de	33
- mevrouw Carina Van Cauter aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "'ouderontvoering' en 'oudervervreemding'" (nr. 4990)	33	- Mme Carina Van Cauter au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les rapt parentaux et l'aliénation parentale" (n° 4990)	33
- de heer Jean-Luc Crucke aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de ontvoeringen door ouders" (nr. 5063)	33	- M. Jean-Luc Crucke au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les rapt parentaux" (n° 5063)	33
<i>Sprekers:</i> Carina Van Cauter, Jean-Luc Crucke, Jo Vandeurzen , vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen		<i>Orateurs:</i> Carina Van Cauter, Jean-Luc Crucke, Jo Vandeurzen , vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles	
Vraag van mevrouw Carina Van Cauter aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de behandeling en de opvolging van seksueel delinquenten en meer in het bijzonder van pedofielen" (nr. 4991)	39	Question de Mme Carina Van Cauter au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "le traitement et le suivi des délinquants sexuels et plus particulièrement des pédophiles" (n° 4991)	39
<i>Sprekers:</i> Carina Van Cauter, Jo Vandeurzen , vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen		<i>Orateurs:</i> Carina Van Cauter, Jo Vandeurzen , vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles	
Vraag van de heer Jean-Jacques Flahaux aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de geweldpleging tegen twee politieagenten in Morlanwelz" (nr. 5013)	41	Question de M. Jean-Jacques Flahaux au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'agression de deux policiers à Morlanwelz" (n° 5013)	41
<i>Sprekers:</i> Jean-Jacques Flahaux, Jo Vandeurzen , vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen		<i>Orateurs:</i> Jean-Jacques Flahaux, Jo Vandeurzen , vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles	

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

van

du

DINSDAG 6 MEI 2008

MARDI 6 MAI 2008

Voormiddag

Matin

De vergadering wordt geopend om 10.26 uur en voorgezeten door mevrouw Mia De Schamphelaere.
La séance est ouverte à 10.26 heures et présidée par Mme Mia De Schamphelaere.

De **voorzitter**: Collega's, er staan 25 vragen aan de agenda. De Nederlandstalige commissieleden zijn vanmiddag echter uitgenodigd bij de Nederlandstalige balie, dus wij moeten afronden tegen 12.30 uur.

01 Vraag van mevrouw Sarah Smeyers aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de controle op de besselletjes" (nr. 4483)

01 Question de Mme Sarah Smeyers au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "le contrôle des jeux téléphoniques" (n° 4483)

01.01 Sarah Smeyers (CD&V - N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, tijdens de commissievergadering van 12 februari 2008 ondervroeg ik u reeds over de nog te beperkte controle op besselletjes die op de verschillende televisienetten te zien zijn.

Uit het antwoord dat u mij toen gaf, bleek de bereidheid om dit dossier opnieuw van onder het stof te halen. De beperkte opdracht van de toenmalige interim-regering verhinderde u echter snel in actie te treden.

Aangezien die periode nu achter de rug is, herneem ik een deel van mijn vragen. Ik wil u polsen naar uw plannen ter zake.

Er bestond in februari even discussie over wie bevoegd was over de controle op de besselletjes. U antwoordde toen dat die bevoegdheid zonder twijfel toebehoorde aan de Kansspelcommissie. Die had bij monde van Marc Callu laten weten dat ze in dat geval op een andere manier wou werken, eventueel met een vergunningstelsel.

U beaamde toen dat dit een interessante denkpiste was. Werd hiermee in tussentijd iets gedaan? Hebt u overleg gepleegd met de Kansspelcommissie over hun controletaak? Zijn daarbij extra afspraken of plannen gemaakt om de Kansspelcommissie meer middelen te geven? Indien ja, welke? Indien neen, acht de Kansspelcommissie zich onder bijkomende middelen, niet alleen het financiële aspect maar ook veel meer betreffende hun werkwijze en methode, dan wel bekwaam om haar controletaak ten volle uit te oefenen? De controle op televisiebesselletjes is namelijk een oud zeer.

U liet weten dat u zou nakijken of het mogelijk was de nodige voorbereidingen te treffen om een aantal wetswijzigingen door te voeren, onder meer met betrekking tot het internetgokken en de

01.01 Sarah Smeyers (CD&V - N-VA): Lors de la réunion de commission du 12 février 2008, le ministre a fait part de son intention de réexaminer la question des jeux téléphoniques. En raison du programme restreint du gouvernement intérimaire, il n'avait pas été possible de réagir rapidement alors, mais cette période est aujourd'hui révolue.

Le ministre avait indiqué que le contrôle relève de la Commission des jeux de hasard. Celle-ci a fait part ensuite de son souhait de travailler autrement, éventuellement sur la base d'un système de licences. Qu'en est-il? Le ministre s'est-il concerté avec la Commission des jeux de hasard à propos de cette fonction de contrôle? Des accords ou des projets existent-ils concernant l'octroi de moyens supplémentaires à la Commission et, dans l'affirmative, en quoi consistent-ils? La Commission pense-t-elle pouvoir exercer sa mission de contrôle sans moyens nouveaux?

Le ministre a-t-il déjà envisagé la possibilité d'apporter des modifica-

belspellen.

Mijnheer de minister, hoever bent u hiermee gevorderd? Wat zijn uw plannen en uw timing ter zake?

01.02 Minister **Jo Vandeurzen**: Mevrouw de voorzitter, collega Smeyers, eerst en vooral wil ik ten titel van algemeen antwoord verwijzen naar de passage inzake kansspelen in de beleidsnota die ik heb voorgesteld.

Ik citeer: "Wat de repressie betreft inzake de oorzaken van het verlaafd gedrag aan internet- en televisiespellen zal verder wetgevend initiatief worden genomen. De wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers betekende een grote stap voorwaarts in het uit de illegaliteit halen van een groot aantal kansspelen en spelinrichtingen. Hoofdbedoeling was de spelers beter te beschermen door een systeem van vergunningen en controles voor bepaalde door de wet toegestane kansspelen en inrichtingen.

Evenwel hebben nieuwe fenomenen in de kansspelwereld, zoals het internetgokken en de belspelletjes, die niet onder de Kansspelwet vallen, een verregaande wijziging nodig gemaakt. Het koninklijk van 10 oktober 2006 regelde bij hoogdringendheid de belspelletjes. Dit koninklijk besluit werd echter van bij het begin aanzien als een voorlopige regeling.

Voor onder meer het internetgokken bestaat heden nog geen enkele regeling. Aangezien een absoluut verbod op dergelijke spelen contraproductief is en het de spelers onbeschermd in de illegaliteit duwt, kiezen we voor een beleid in twee stappen.

Een eerste voorlopige stap bestaat in het aanpassen van het koninklijk besluit van 10 oktober 2006 op basis van de problemen die ondertussen op dit gebied werden vastgesteld.

In de loop van april 2008 zal aan de sector een ontwerp tekst worden voorgelegd. Een tweede stap bestaat in het in samenwerking met de Kansspelcommissie tot stand brengen van een geïntegreerde kansspelwet, die ook rekening houdt met de nieuwe spel fenomenen, en die eveneens geïnspireerd is door de bekommernis om de bescherming van de speler als essentieel te beschouwen. Hiervoor zal het wetsontwerp 51-2807 houdende diverse bepalingen betreffende kansspelen als grondslag dienen."

Wat uw specifieke vragen betreft, kan ik u bevestigen dat er door het kabinet nauw wordt samengewerkt met de Kansspelcommissie. Eenmaal het voormelde koninklijk besluit van kracht zal zijn, zal de Kansspelcommissie inderdaad kunnen beschikken over een aantal bijkomende personeelsleden die zich zullen bezighouden met de controletaak.

Ik wil erop wijzen dat de Kansspelcommissie zelfbedruipend is. Ze functioneert op basis van een systeem van een fondskrediet gestijfd door de wettelijke bijdragen betaald door de vergunningsplichtige kansspelinrichtingen.

tions à la loi, notamment concernant les paris sur l'internet et les jeux téléphoniques? Quels projets et quel calendrier compte-t-il mettre en oeuvre?

01.02 **Jo Vandeurzen**, ministre: Il est dit dans le passage de ma note de politique consacré aux jeux de hasard que des initiatives législatives seront prises pour s'attaquer au problème que constitue l'assuétude à ce type de jeux télévisés.

La loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les établissements de jeu et la protection des joueurs a constitué un réel progrès dans la tentative de sortir de nombreux jeux de hasard et d'établissements de jeux de hasard de l'illégalité et d'instaurer un système de contrôles et de licences. Des modifications fondamentales de la législation s'imposent dès lors qu'il est question de nouveaux phénomènes comme les jeux téléphoniques et les paris sur l'internet.

L'arrêté royal du 10 octobre 2006 règle provisoirement les jeux téléphoniques mais il n'y a pas encore de réglementation pour les paris sur l'internet. Il faut d'abord adapter l'arrêté royal de 2006 pour pouvoir appréhender les nouveaux problèmes. Un projet de texte sera soumis au secteur en 2008. Ensuite, en concertation avec la Commission des jeux de hasard, je souhaiterais mettre en place une loi intégrée sur les jeux de hasard qui tienne également compte des nouveaux phénomènes et qui soit axée sur la protection des joueurs.

Lorsque l'arrêté royal entrera en vigueur, la Commission des jeux de hasard sera dotée de davantage de personnel pour exercer ses tâches de contrôle. Les contrôles supplémentaires relatifs aux jeux téléphoniques seront financés par le crédit de fonds. La Commission des jeux de

De benodigde bijkomende gelden voor de controles van de belpelen zullen uit dit fonds worden vrijgemaakt. Eenmaal de bospelletjes zullen zijn ingevoegd in de wet op de kansspelen, zullen zij ook vergunningsplichtig worden.

Zoals hierboven vermeld, is de aanpassing van het koninklijk besluit inzake de bospelletjes een noodzakelijke tussenstap aangezien de globale hervorming van de kansspelwetgeving een complexe oefening is die de betrokkenheid vraagt van veel departementen en een sector die om en bij de 15.000 werknemers vertegenwoordigt.

Het is dus moeilijk om hiervoor een einddatum te voorzien. Ik hoop althans in de eerste helft van volgend jaar met een ontwerp naar het Parlement te kunnen komen.

01.03 Sarah Smeyers (CD&V - N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw heel duidelijk antwoord.

Ik ben blij te vernemen dat er werk van wordt gemaakt, dat er al concrete plannen zijn en ik wacht met interesse uw wetsontwerp af.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw Sarah Smeyers aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de Moslimexecutieve" (nr. 4484)

- mevrouw Zoé Genot aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de Moslimexecutieve van België" (nr. 4974)

02 **Questions jointes de**

- Mme Sarah Smeyers au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'Exécutif des Musulmans" (n° 4484)

- Mme Zoé Genot au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'Exécutif des Musulmans de Belgique" (n° 4974)

02.01 Sarah Smeyers (CD&V - N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de problemen bij de Moslimexecutieve, onder meer door beschuldigingen van fraude aan het adres van de oud-voorzitter, maar ook door de van bij het begin weinig representatieve vertegenwoordiging van de diverse moslimgemeenschappen binnen de Raad en binnen de Executieve, zijn eind 2007 tot een hoogtepunt gekomen.

Uiteindelijk heeft de Executieve, op een paar uitzonderingen na, ontslag genomen en werd in maart 2008 door de Moslimraad een nieuwe groep van 17 vertegenwoordigers aangeduid die nu het aanspreekpunt van de moslims tegenover verschillende overheden in ons land vormt.

Tegelijkertijd werd duidelijk dat met de aanstelling van deze nieuwe Executieve de achterliggende problemen die mee hebben geleid tot het ontslag van de vorige Executieve niet zijn opgelost.

Daarom wil ik u hierover enkele vragen stellen. Wat met de kritiek dat de Moslimraad en de Moslimexecutieve niet representatief zijn samengesteld? Lijkt het u zinvol om bij toekomstige verkiezingen een gegarandeerde vertegenwoordiging van iedere groep te voorzien of neigt men er eerder toe om in de toekomst af te stappen van een

hasard s'autofinance en effet de manière exclusive au moyen des contributions versées par les établissements de jeux soumis à une licence. Les jeux téléphoniques seront donc inscrits dans la loi sur les jeux de hasard et une licence sera obligatoire pour les organiser à partir de ce moment.

J'espère pouvoir présenter un projet de loi au Parlement l'an prochain.

01.03 Sarah Smeyers (CD&V - N-VA): L'annonce de projets concrets me réjouit et j'attends le projet

02.01 Sarah Smeyers (CD&V - N-VA): Fin 2007, les problèmes au sein de l'Exécutif des Musulmans ont atteint leur paroxysme et l'Exécutif presque tout entier a démissionné. En mars 2008, le Conseil des Musulmans a à nouveau désigné 17 représentants. Ils constituent le nouveau point de liaison entre les musulmans et les différentes autorités du pays. Mais la désignation du nouvel Exécutif des Musulmans ne résout pas tous les problèmes. La critique relative à la non-représentativité du Conseil des Musulmans et de l'Exécutif demeure.

S'indique-t-il, dans la perspective de prochaines élections, de garantir une représentation pour l'ensemble des groupes et des

kiessysteem en in plaats daarvan vertegenwoordigers van al bestaande belangengroepen, onder andere unies, te coöpteren zoals soms wordt gesuggereerd?

Is de huidige Moslimexecutieve hiermee bezig en wat zijn haar plannen ter zake? Wat met de opmerkingen die sommigen maken om eerder te streven naar een orgaan met minder mensen die dan wel allen als professioneel worden ingeschakeld en betaald?

Bent u voorstander van een klein maar professioneel vertegenwoordigd orgaan of werkt u liever met een grote groep van vrijwilligers? Welke houding neemt de huidige Executieve hiertegenover aan en wat zijn haar plannen ter zake?

Bent u bereid in te gaan op de suggestie dat er verschillende stromingen bestaan binnen de islam die elk een eigen vertegenwoordigd orgaan zouden moeten krijgen, net zoals de rooms-katholieken en protestanten ook hun eigen structuren hebben ontwikkeld?

De **voorzitter**: Mevrouw Genot is op komst, en zal dus kunnen repliceren.

02.02 Minister **Jo Vandeurzen**: Mevrouw de voorzitter, collega's, op 14 maart 2008 werd een nieuwe Moslimexecutieve verkozen. Er vond intussen al een ontmoeting plaats tussen de nieuw verkozen leden en mijn kabinetsmedewerkers, evenals enkele ontmoetingen met de nieuwe voorzitter van de Moslimexecutieve.

U vraagt of het zinvol is dat de Moslimexecutieve in de toekomst anders zou worden georganiseerd, waarbij verkiezingen een andere vertegenwoordiging zouden garanderen. Tevens vraagt u mij of dit orgaan met professionelen of met vrijwilligers moet werken. In beide gevallen moet ik u erop wijzen dat de manier waarop de Moslimexecutieve wordt samengesteld, een interne aangelegenheid is. Als minister van Justitie, tevens bevoegd voor de erediensdiensten, mag ik hierin niet tussenkomen of hieromtrent een uitspraak doen.

Ik heb er uiteraard wel belang bij dat het vertegenwoordigend orgaan kan rekenen op een grote draagkracht in de eigen gemeenschap, maar het is uiteraard heel delicaat om dienaangaand zelf concrete voorstellen rond de samenstelling of de manier van samenstellen te formuleren.

Ik kan u wel meedelen dat de nieuwe Executieve op heden druk bezig is met een project op te starten waarbij men nadenkt over de toekomst van dit orgaan, en dit zowel wat betreft de werking, de financiering, de structuur als de vertegenwoordiging. Ik zou hiervan kennis krijgen op de kortste termijn.

In diezelfde context kan ik u ook niet antwoorden of elke stroming binnen de islam een aparte vertegenwoordiging moet kennen. De Executieve zal hieromtrent haar verantwoordelijkheid moeten nemen.

Zoals gezegd, is het mijn overtuiging dat ze zich heel goed bewust is van die uitdaging en ik verwacht hieromtrent eerstdaags concrete voorstellen.

02.03 **Sarah Smeyers** (CD&V - N-VA): Mevrouw de voorzitter,

tendances au sein de l'Islam et d'évoluer vers un organe plus petit mais plus professionnel? Quel est le point de vue de l'Exécutif et quels sont ses projets?

02.02 **Jo Vandeurzen**, ministre: Le nouvel Exécutif des Musulmans a été élu le 14 mars 2008. Des rencontres avec mon cabinet avaient déjà eu lieu.

Tout ce que je puis dire en réponse aux questions de savoir s'il faut envisager une autre organisation et si les Musulmans doivent se faire représenter différemment, c'est qu'il s'agit d'une question interne dans laquelle je ne puis m'immiscer en tant que ministre de la Justice, en charge des cultes. L'organe représentatif jouit en tout cas d'une large assise parmi la communauté musulmane et l'Exécutif prépare un projet de fonctionnement, de financement et de représentation. De même, seul l'Exécutif est à même de répondre à la question de savoir si chaque tendance au sein de l'Islam doit être représentée. J'attends ses propositions concrètes.

02.03 **Sarah Smeyers** (CD&V -

mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik begrijp dat dit een interne aangelegenheid is. Het doet mij echter plezier dat u de leden al hebt ontmoet en dat u kunt meedelen dat zij nadenken over een herstructurering.

We zullen dan wel te gepasten tijde vernemen welke denkpiste de Executieve aanhoudt en ik zal dit dossier verder opvolgen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

03 **Vraag van de heer Renaat Landuyt aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de interpretatie die procureurs geven aan de verplichting advies uit te brengen over kandidaat-notarissen" (nr. 4853)**

03 **Question de M. Renaat Landuyt au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'interprétation donnée par les procureurs à l'obligation de formuler un avis sur les candidats notaires" (n° 4853)**

03.01 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, uit de toelichting van een wetsvoorstel dat in de Kamer werd ingediend door CD&V, blijkt dat de procureur des Konings, wanneer hem wordt gevraagd om advies uit te brengen over een kandidaat-notaris met betrekking tot de vraag of deze kandidaat veroordelingen heeft opgelopen en of er een strafonderzoek hangende is, zich beperkt tot enkel een onderzoek binnen de grenzen van zijn eigen arrondissement.

Daarom willen de collega's letterlijk in de wettekst inzake het notarisambt, waaraan we nog samen hebben gewerkt, inschrijven dat de procureur over de grenzen van zijn arrondissement moet kijken. Dat lijkt mij heel eigenaardig, alsof wij moeten aanvaarden dat de procureur des Konings die beschikt over informatie over een notaris zich moet beperken tot het terrein dat hij met zijn paard en kar kan overzien, met name het oude arrondissement en dat het niet evident is dat hij uiteraard informatie moet geven over het hele land, zoniet zelfs internationaal.

Ik denk daarom dat mijn CD&V-collega's zich vergissen. Men moet niet de wet aanpassen, maar de procureurs moeten op dit vlak hier alweer de juiste richtlijnen krijgen van hun baas, de minister van Justitie.

Ik wil daarom het volgende vragen. Wie heeft er gelijk?

03.02 **Minister Jo Vandeurzen**: Mevrouw de voorzitter, collega Landuyt, het door u aangehaalde wetsvoorstel en artikel 31, §1, gaat over de benoeming van kandidaat-notarissen.

U mag niet vergeten dat de benoeming van een notaris volgens dezelfde procedure verloopt als adviesinwinning. Ik verwijs hiervoor naar artikel 43, §2, 1°.

Het is inderdaad van heel groot belang dat de benoemende overheid op een correcte wijze wordt geïnformeerd over de kandidaten en dit zowel op het vlak van veroordelingen als van hangende strafonderzoeken.

N-VA): Même s'il s'agit de questions internes, les contacts sont positifs. Nous attendons de connaître les points de vue de l'Exécutif.

03.01 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): Lorsque le procureur du Roi doit donner un avis à propos d'un candidat notaire, il se contente de mener l'enquête dans son propre arrondissement. Les condamnations ou instructions pénales en cours dans d'autres arrondissements n'entrent ainsi pas en ligne de compte.

Une proposition de loi du CD&V vise dès lors à adapter la loi. Je ne crois pas que cela soit la bonne solution. J'estime que les procureurs du Roi doivent recevoir du ministre de la Justice des directives claires, de manière à ce qu'ils ne limitent pas leurs investigations à leur propre arrondissement et qu'ils s'échangent des données.

Quelle est la position du ministre en la matière?

03.02 **Jo Vandeurzen**, ministre: En ce qui concerne la nomination de candidats notaires, il est clair que le département de la Justice doit pouvoir disposer d'informations correctes. Pour ce qui est des condamnations, nous disposons de toutes les informations voulues dans la mesure où le casier judiciaire est géré au niveau national. Ce n'est pas le cas pour les instructions en cours. Le procureur du Roi ne peut alors

Indien navraag werd gedaan over veroordelingen, krijgt mijn administratie hierop wel een duidelijk antwoord aangezien het strafregister nationaal wordt beheerd. Het probleem stelt zich hier dus alleen voor hangende strafonderzoeken.

Wat deze hangende strafonderzoeken betreft, brengt de procureur des Konings enkel een advies uit over zijn eigen arrondissement. Hij heeft immers geen toegang tot het systeem van andere arrondissementen.

Om dit probleem aan te pakken, zal ik navragen of een informatie-uitwisseling tussen de verschillende procureurs des Konings een haalbare kaart is en of dit de procedure niet verder zal vertragen.

Ik zal daaromtrent trouwens een overleg hebben met het College van procureurs-generaal. Ik zal dit trouwens ook agenderen aangezien het probleem zich volgens mij immers niet alleen in deze situatie stelt, maar ook in andere situaties waar om adviezen wordt gevraagd.

Hierbij aansluitend wil ik graag het aspect van de informatisering van Justitie betrekken. Het lijkt mij immers meer opportuun te onderzoeken of in het kader van een informatiseringsprogramma kan worden voorzien dat de procureurs des Konings kunnen werken via een algemene database. Ze zouden onmiddellijk een overzicht kunnen krijgen van alle lopende onderzoeken via een systeem van online-consultatie.

Ik zal dit met de nodige aandacht onderzoeken en de haalbaarheid hiervan bekijken.

03.03 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, u bent het dus met mij eens dat het jammer zou zijn dat wij in de wet zouden moeten inschrijven dat zij volledig informatie moeten doorgeven.

Ik reageer op zoiets omdat ik denk dat het symptomatisch is dat men met de wet iets operationeel wil regelen en dat de procureur de fout maakt, als hij informatie moet verstrekken aan de bevoegde instanties omdat hem dat toekomt, dat het niet moeilijk is zich te informeren bij 26 collega's om te weten of er in verband met een bepaald kandidaat-notaris iets hangende is. Het lijkt mij makkelijk op te lossen en ik hoop dat ze u niet uitlachen dat ze daarvoor bijkomende informatica nodig hebben. Ik denk dat 26 telefoontoestellen kunnen volstaan, zoniet e-mails.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 **Vraag van de heer Renaat Landuyt aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het vervolgingsbeleid voor geweld op het openbaar vervoer" (nr. 4854)**

04 **Question de M. Renaat Landuyt au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la politique de poursuites en matière d'actes de violence commis dans les transports en commun" (n° 4854)**

04.01 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dit vervolghverhaal, u weet dat u een brief hebt gekregen van Vlaams minister van Mobiliteit Kathleen Van Brempt,

donner un avis que concernant son propre arrondissement. Il n'a pas accès à l'information dans d'autres arrondissements. C'est précisément l'accès à cette information qui doit être rendu possible.

Je vais examiner le problème et me concerter avec le Collège des procureurs généraux. Il est clair que cet aspect doit être pris en compte dans le projet d'informatisation de la Justice, de manière à ce qu'une banque de données générale puisse être consultée en ligne par les procureurs du Roi.

03.03 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): Le ministre partage donc mon avis: cette question d'ordre opérationnel ne doit pas être réglée par la loi. Le problème me paraît d'ailleurs facile à régler. Nous n'avons même pas besoin de moyens informatiques supplémentaires: 26 appels téléphoniques ou courriels suffisent.

04.01 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): La ministre flamande Kathleen Van Brempt

een van de weinige sp.a-ministers, die duidelijk minister wenst te blijven.

Zij maakt zich zorgen over de veiligheid op de bussen. In de commissie van 22 april 2008 bevestigde u dat u wil ingaan op de vragen van mevrouw Van Brempt in verband met criminaliteit. Heeft dat onderhoud reeds plaatsgevonden? Ik kon haar dat persoonlijk hebben gevraagd, maar gisteren in de drukte van het partijbureau is die vraag mij ontgaan.

Wat is het resultaat van het eventuele overleg dat u hebt gehad met Kathleen Van Brempt? Bent u bereid richtlijnen te geven aan de procureurs voor een specifiek vervolgingsbeleid met betrekking tot deze problematiek?

04.02 Minister **Jo Vandeurzen**: Mevrouw de voorzitter, collega Landuyt, ik denk inderdaad dat u gisteren in de marge van het partijbureau een antwoord op deze vraag had kunnen krijgen. Het overleg zal plaatsvinden op woensdag 7 mei.

Ik heb nooit gezegd dat ik zonder enig overleg bereid was om dit systeem in te voeren. Ik heb gezegd dat ik steeds bereid was om hierover overleg te plegen en na te gaan hoe Justitie behulpzaam kan zijn als er zich ernstige problemen voordoen die we allemaal moeten erkennen.

U weet dat intussen een artikel 410bis van het Strafwetboek bestaat dat verzwarende omstandigheden invoert voor geweldplegingen ten aanzien van welbepaalde beroepsgroepen die in de uitoefening van hun bediening verplicht zijn contact te hebben met het grote publiek. Daaronder vallen uiteraard ook de buschauffeurs.

Naar aanleiding van deze nieuwe strafbepaling werd door het College van procureurs-generaal een omzendbrief uitgevaardigd in 2008, teneinde de aandacht van de magistraten te vestigen op deze nieuwe verzwarende omstandigheden waarbij hen de instructie werd gegeven bijzondere aandacht te besteden aan dergelijke feiten van agressie.

Ik verwijs u ook naar een aantal wettelijke bepalingen die in deze van belang kan zijn, namelijk artikel 15 van de wet van 15 april 1843 op de spoorwegpolitie. Dat artikel werd herzien door de wet van juli 1891. En de wet van 9 juli 2004 dat voorziet dat de rechter, wanneer een veroordeling wordt uitgesproken over feiten van geweld of bedreiging gepleegd in een treinstation of aanhorigheden deze een toegangsverbod kan opleggen voor een periode van maximum 15 dagen tot het geheel of het gedeelte van de exploitaties van de spoorwegonderneming.

Deze bepaling geldt alleen voor de spoorwegen en niet voor de bussen en de trams.

Indien een geweldpleger zich in voorlopige hechtenis bevindt, is het mogelijk dit kader vrij onder voorwaarden op te leggen. Ook dat systeem is u bekend. De wet geeft geen opsomming van mogelijke voorwaarden die kunnen worden opgelegd. In dit kader zou dus een busverbod kunnen worden opgelegd.

De mogelijkheid tot toepassing van de wet van 29 juli 1964

s'inquiète de l'augmentation de la violence dans les transports en commun. Elle souhaite organiser une concertation à ce sujet.

Cette concertation a-t-elle déjà eu lieu et dans l'affirmative, avec quel résultat? Le ministre a-t-il l'intention de donner aux procureurs du Roi des directives précises quant à la politique de poursuites à mener?

04.02 **Jo Vandeurzen**, ministre: Ladite concertation aura lieu le mercredi 7 mai 2008. Nous voulons vérifier comment le département de la Justice pourrait intervenir utilement en cas de problèmes graves.

L'article 410bis du Code pénal prévoit des circonstances aggravantes pour des violences commises à l'encontre de certaines catégories professionnelles qui entrent en contact avec le grand public, comme bien évidemment les chauffeurs de bus. Le Collège des procureurs généraux a déjà transmis une circulaire enjoignant les magistrats à tenir compte de ces nouvelles circonstances aggravantes pour de tels faits d'agression. L'article 15 de la loi sur la police des chemins de fer permet déjà d'imposer une interdiction d'accès, mais bien entendu uniquement à bord des trains.

La loi n'énumère pas les conditions qui peuvent être imposées en cas de libération sous conditions. L'une de ces conditions pourrait donc être une interdiction d'accès aux bus. Le juge de la jeunesse peut également imposer une telle interdiction sur la base de l'article 37, §2bis, de la loi sur la protection de la jeunesse. Il ne s'agit pas en l'occurrence d'une sanction mais d'une condition.

Il existe donc de nombreux

betreffende de opschorting, uitstel en probatie, ook deze wet geeft geen exhaustieve opsomming van mogelijke voorwaarden die in het kader van een probatiemaatregel kunnen worden opgelegd.

De jeugdrechter zou op basis van artikel 37, §2bis van de jeugdbeschermingswet een busverbod kunnen opleggen. Het betreft dan geen straf, maar een voorwaarde. De jongere kan onder bepaalde voorwaarden thuis blijven wonen, eventueel onder toezicht van een sociale dienst (artikel 37, §2, 2° van de jeugdbeschermingswet).

Er zijn dus tal van momenten/mogelijkheden waarbij dat eventueel zou kunnen in overweging worden genomen door de bevoegde rechter, en zelfs door het openbaar ministerie in het kader van de praetoriaanse probatie.

Voor het verbod tot toegang tot het openbaar vervoer moet de belangrijke vraag worden gesteld of een efficiënte mogelijkheid bestaat om de naleving van dat verbod te controleren.

Indien het als voorwaarde wordt opgelegd is het maatregel waarvan de controle op de naleving van de maatregel niet kan gebeuren door justitieassistenten. Zoals de meeste verbodsbepalingen moeten die worden gecontroleerd door de politiediensten (artikel 20 van de wet op het politieambt).

Bij de praktische haalbaarheid van een effectieve controle van het verbod van toegang tot het openbaar vervoer kunnen dus ernstige vragen worden gesteld. Dat heb ik trouwens onmiddellijk gesignaleerd. Het is dan ook belangrijk dat ik kan overleggen met mijn collega Van Brempt om te weten welke inspanningen De Lijn daaromtrent wil organiseren. De vraag is of dat kan worden toegekend aan de lijnwachters op de bussen. Om te controleren moet er wellicht een identiteitscontrole gebeuren. Het moet worden overwogen of deze politionele bevoegdheid wel aan hen kan worden toegekend?

Louter illustratief verwijs ik u nog naar de wet van 15 mei 2007 tot instelling van de functie van de gemeenschapswachten en tot wijziging van artikel 119 bis van de Nieuwe Gemeentewet die tot doel had de wildgroei van de lokale preventietoezichers en de diversiteit van de hen toebedeelde taken te stroomlijnen om hen duidelijk te kunnen onderscheiden van de politiediensten. Bij de uitoefening van de hen toebedeelde taken kunnen de gemeenschapswachten-vaststellers of vaststellende gemeenschapswachten – dat is dus een beperkt deel van de gemeenschapswachten – overgaan tot de identiteitscontrole. Maar vermits zij geen politiebevoegdheid hebben, kunnen zij enkel een identiteitsbewijs opvragen maar niet opeisen en dit omwille van de bezorgdheid om politioneel die taken te beperken tot politieambtenaren.

Een andere mogelijkheid betreft de veiligheidsagenten van De Lijn of de MIVB, beide maatschappijen hebben een aanvraag voor bewakingsonderneming ingediend bij Binnenlandse Zaken en zouden dit statuut in de toekomst dus kunnen verkrijgen. De TEC heeft dit niet gedaan.

De wet van 10 april 1990 werd dan ook een apart hoofdstuk

moyens d'imposer une interdiction d'accès aux bus. La question se pose évidemment de savoir comment contrôler efficacement le respect de cette interdiction. Etant donné qu'il s'agit d'une condition et non d'une peine, la compétence de contrôle ne repose pas auprès des assistants de justice mais auprès de la police.

La concertation avec la ministre flamande, Mme Van Brempt, portera donc surtout sur l'organisation. Une possibilité consiste à permettre aux gardes-lignes de contrôler les identités et donc de leur donner une compétence policière. Par ailleurs, De Lijn et la STIB ont déjà introduit une demande pour que cette compétence de contrôle soit accordée aux agents de sécurité. Il s'agit d'une autre piste possible. Les agents de police eux-mêmes et les contrôleurs peuvent évidemment aussi vérifier les identités. Je mènerai à ce sujet une concertation à visière découverte avec Mme Van Brempt.

ingevoegd – hoofdstuk 3 bis, bijzondere uitoefeningsvoorwaarden voor de organisatie van veiligheidsdiensten binnen een openbare vervoersmaatschappij.

Deze personen kunnen onder andere personen de toegang ontzeggen indien zij geen geldig vervoerbewijs hebben. Zij kunnen vragen om een identiteitsbewijs voor te leggen en personen vatten.

Naast deze agenten bestaan er ook nog de zogenaamde controleurs. Hun bevoegdheden worden in specifieke wetgeving regionaal vastgesteld en kunnen binnen dit tijdsbestek niet allemaal worden onderzocht. Zij hebben meestal wel een of andere bevoegdheid inzake de controle van identiteit, maar dat moet dan per reglement worden bekeken.

Er zijn aanknopingspunten. Er zijn ook veel vragen omtrent de haalbaarheid ervan. Zoals gezegd, zullen we met open vizier met collega Van Brempt overleggen.

04.03 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord dat niet onbelangrijk is omdat ermee duidelijk gemaakt wordt vanuit het Parlement dat er geen wettelijk probleem is. Het is wettelijk mogelijk op basis van de wetteksten. Dat heb ik alvast begrepen.

Ik heb ook begrepen dat er een probleem is van controle. Dat dit het grootste obstakel is: hoe controleer je bussen? We hebben ooit acties ondernomen om hooligans uit voetbalstadia te krijgen. Dat was een gecoördineerde actie, in die zin dat de procureurs richtlijnen gaven (...).

Ik vond het een zeer efficiënte manier van optreden die er eigenlijk toe heeft geleid dat het fenomeen voortdurend sterk is gedaald (...)

Ik herhaal dus dat het belangrijk is, niet om de wet te wijzigen maar om duidelijke richtlijnen te geven aan de procureurs maar met alle begrip voor het controleprobleem dat wellicht het grootste besprekingspunt zal zijn met de Vlaamse minister van Vervoer en Mobiliteit. Wie mag wat controleren? Op welke manier zal men komen tot een zekere lijst van niet-toegelaten personen op de bus? Wie mag de identiteit controleren? Wat zijn de signalen dat men (...)

Ik denk dat wij in ieder geval een paar stappen vooruit hebben gezet. Over de wettelijke mogelijkheid moet men niet twifelen. Dat is het punt niet. Wij zitten in een fase van technisch overleg over de manier dat het moet worden aangepakt.

04.04 **Minister Jo Vandeuren**: Ik zou niet graag hebben dat er al een intentieproces wordt gemaakt. Ik geef aan wat de mogelijke situaties zijn in de huidige wetgeving. Het is heel duidelijk dat het overleg nog moet worden gevoerd. Sommige zaken zijn in handen van de rechter, andere moeten door mensen van De Lijn zelf worden vastgesteld.

Ik zeg nu niet dat wij dit zonder enige wettelijke regeling kunnen invoeren; ik zeg alleen dat het verdient om hierover een open overleg te hebben.

04.03 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): Il n'y aurait donc pas d'obstacles légaux à l'imposition d'une interdiction d'accès aux bus, le contrôle étant le principal problème. La manière d'organiser ce contrôle sera ainsi le principal sujet de discussion lors de la rencontre avec Mme Van Brempt. Je fais volontiers la comparaison avec l'interdiction de stade pour les hooligans. En donnant des directives claires aux procureurs, nous sommes parvenus à résoudre en grande partie le problème du hooliganisme.

Le fait que la loi ne constitue pas un problème est déjà synonyme de progrès.

04.04 **Jo Vandeuren**, ministre: Il est trop tôt pour faire un procès d'intention. Ma réponse se bornait uniquement à montrer les possibilités dans le cadre de la législation actuelle. Je n'ai pas dit que nous pouvions introduire une interdiction de monter dans le bus sans aucun cadre légal. Une importante concertation doit encore être menée à ce sujet et

Het is evident dat zulks ook zou betekenen dat er ook door De Lijn aanzienlijke inspanningen zullen moeten worden geleverd, indien zij dat zelf wil. Dat is op dit moment duidelijk.

De Lijn devra consentir de sérieux efforts. Je ne veux pas donner l'impression que ce problème pourra être réglé en deux temps trois mouvements.

Alles is mogelijk en duidelijk. Allerlei voorwaarden kunnen door de huidige wet worden opgelegd. Het enige wat ik vraag, is een gesprek. Ik heb dat ook onmiddellijk gezegd. Doch, de indruk wekken dat de zaak op een drafje kan worden geregeld, is te optimistisch uitgedrukt.

04.05 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): (...).

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

05 **Question de M. Jean-Jacques Flahaux au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la prise en charge par l'État de la rémunération des prêtres en formation" (n° 4856)**

05 **Vraag van de heer Jean-Jacques Flahaux aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de financiële tenlasteneming door de Staat van de bezoldiging van priesters in opleiding" (nr. 4856)**

05.01 **Jean-Jacques Flahaux** (MR): Monsieur le ministre, je tiens à préciser d'emblée qu'étant issu de l'ancien Parti social-chrétien, on ne peut me soupçonner d'être un anti-croyant. J'ai appris que l'abbé desservant d'Hennuyères, bien qu'étant payé comme tout autre desservant par l'État fédéral, n'effectue son travail pastoral que le week-end, puisqu'il étudie à Louvain-la-Neuve pendant la semaine. Il s'agit là d'un détournement de l'argent public que personne ne peut approuver.

05.01 **Jean-Jacques Flahaux** (MR): Ik kom uit de gewezen PSC en men kan mij dus niet verdenken van anti-klerikalisme. Toch klaag ik het feit aan dat priesters door de federale Staat betaald worden als kerkbedienaars en door de gemeente gehuisvest worden, zoals het keizerlijk decreet uit 1809 bepaalt, terwijl ze student zijn en hun pastoraal werk enkel in het weekend verrichten. Met name de dienstdoende priester van Hennuyères bevindt zich in dit geval. Ondanks al het respect dat ik heb voor de zielszorg van de kerkbedienaars in een wereld die helaas sterk ontkerkend is, verzet ik mij tegen het misbruik van publieke goederen.

Je sais que bien d'autres prêtres du Tiers-Monde officiant en Belgique se trouvent dans la même situation. Cela a d'ailleurs été dénoncé à juste titre lors d'une émission télévisée de Jean-Claude Defossé sur la RTBF. Je rappelle également que le décret impérial de 1809 impose à la commune et non pas à la fabrique d'église de loger le desservant. Là encore, dans la mesure où le desservant n'exerce son activité que le week-end, nous nous trouvons dans une situation d'abus de biens publics.

Hoe denkt u, die als toezichhoudend minister bevoegd is voor de erediensten, hierover?

Monsieur le ministre, si j'ai le respect de la lourde charge des âmes, tout comme les desservants, dans un monde hélas fortement déchristianisé, je respecte trop la légalité pour ne pas m'insurger contre tous ses détournements. Ici, en l'occurrence, l'Église catholique fait peser sur l'État et les communes la charge financière de formation de ses représentants. Aussi, monsieur le ministre, vous qui avez la tutelle sur les cultes, quelle sera votre attitude en la matière?

05.02 **Jo Vandeurzen**, ministre: Monsieur le député, préalablement à ma réponse quant au cas particulier de ce ministre du culte, je dois vous rappeler le principe constitutionnel (article 21) de non-ingérence de l'État dans la nomination des ministres du culte qui s'effectue via les organes représentatifs des cultes intéressés.

05.02 **Minister Jo Vandeurzen**: Ik wil er u vooreerst op wijzen dat de Grondwet de Staat verbiedt zich met de aanstelling van de bedienaren van de eredienst te bemoeien, ook betaalt de Staat hun lonen en pensioenen.

Conformément à l'article 181, §1 de la Constitution, les traitements et les pensions des ministres du culte sont à charge de l'État. C'est sur cette base qu'un traitement est alloué aux ministres du culte intéressés au regard de la nomination effectuée par l'organe

Wat het keizerlijk decreet van 1809 inzake de kerkfabrieken

représentatif compétent, en vertu de cet article 21. Il appartient donc à l'évêque, compétent pour le culte catholique, de déterminer les fonctions et les prestations de ses ministres du culte ainsi que leur durée. Ces éléments sont transmis par les services administratifs de l'évêque compétent au SPF Justice pour une inscription à une place reconnue par l'arrêté royal ayant pour conséquence le paiement d'un traitement.

Il n'appartient donc pas au ministre de la Justice, conformément au principe constitutionnel de non-ingérence, d'apprécier ces nominations.

En ce qui concerne l'application du décret impérial du 30 décembre 1809 sur les fabriques d'église, l'application de cette disposition est de la compétence des Régions depuis le 1er janvier 2002 en vertu de l'article 4 de la loi spéciale du 13 juillet 2001.

Quant au cas particulier que vous avez évoqué, je devrais disposer d'éléments plus précis afin de m'en informer auprès de l'évêque compétent.

05.03 Jean-Jacques Flahaux (MR): Monsieur le ministre, je comprends votre réponse mais il faudra bien un jour une discussion entre l'Église et l'État à ce sujet. Au moment où la loi a été mise en application, elle paraissait totalement fondée; on ne pouvait imaginer à l'époque des systèmes où les desservants rempliraient cette fonction deux jours par semaine seulement. La charge d'âmes, c'est toute l'année, toute la semaine et pas seulement deux jours par semaine. Il faudrait le début d'un dialogue entre vos services et l'évêché pour dégager des solutions. On peut comprendre que soit abordé le problème des prêtres à temps partiel mais dans ce cas, logiquement, ils ne doivent pas être payés pour un temps plein.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

06 Question de M. Denis Ducarme au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "certains règlements communaux visant à réserver à l'avance leurs terrains communaux aux personnes s'engageant à apprendre le néerlandais" (n° 4948)

06 Vraag van de heer Denis Ducarme aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "bepaalde gemeentereglementen om de verkoop van gemeentebouwgrond alleen toe te staan aan wie zich ertoe verbindt Nederlands te leren" (nr. 4948)

06.01 Denis Ducarme (MR): Monsieur le ministre, le 29 janvier dernier, j'avais déjà abordé avec vous cette question en trois points. Elle touchait aux règlements communaux pris par certaines communes flamandes visant à réserver à l'avance leurs terrains communaux à des personnes s'engageant à apprendre le néerlandais. Je me permets aujourd'hui de revenir vers vous: voilà une quinzaine, selon mes informations, la commune de Vilvoorde aurait confirmé le règlement communal susmentionné.

Depuis le 29 janvier dernier et la réponse que vous aviez pu me faire, plusieurs rapports européens et internationaux ont condamné moralement diverses mesures prises par la Flandre qui tendraient, selon les interprétations qu'elles en font, à discriminer les personnes ne s'engageant pas à parler le néerlandais. Il s'agit bien entendu du "wooncode" et également des mesures qui s'en inspirent. Les

betreft, is de toepassing van die bepaling sinds 1 januari 2002 een gewestelijke bevoegdheid.

Ten slotte zou ik over meer precieze informatie moeten kunnen beschikken om het door u vermelde specifieke geval bij de bisschop te kunnen aanklaarten.

05.03 Jean-Jacques Flahaux (MR): Er moet een gesprek komen tussen de Kerk en de Staat, tussen uw diensten en het bisdom.

06.01 Denis Ducarme (MR): Op 29 januari jongstleden bracht ik de reglementen die een aantal Vlaamse gemeenten uitvaardigen met de bedoeling hun bouwterreinen voor te behouden aan personen die zich ertoe verbinden Nederlands te leren, reeds te berde. Een tweetal weken geleden zou de gemeente Vilvoorde zo een gemeentelijk reglement hebben bekrachtigd.

Sinds u op 29 januari antwoordde op mijn vraag, werden in een

règlements communaux pris par les communes de Zaventem, de Zemst mais également de Vilvoorde sont naturellement visés par ma question.

Vous m'informiez lors de votre réponse du 29 janvier, tel que j'y avais fait référence, de votre capacité à prendre une injonction positive auprès des départements concernés afin de veiller à la légalité des règlements de ces communes.

En l'absence de la mise en place d'un organe comparable au Centre pour l'égalité des chances, destiné à s'opposer aux discriminations linguistiques tel que le prévoit la loi du 10 mai 2007, vous gardez ce pouvoir qui n'est en rien fondé sur l'expression d'un jugement politique, mais seulement destiné à garantir la légalité des règlements pris sur notre territoire.

Le 29 janvier dernier, vous me disiez que vous ne prendriez cette initiative qu'en dernier recours. Nous en sommes là. Allez-vous prendre cette responsabilité?

06.02 Jo Vandeurzen, ministre: Madame la présidente, monsieur Ducarme, en ce qui concerne le rôle que le ministre de la Justice pourrait avoir à jouer dans cette problématique, je me réfère à ma réponse du 29 janvier à votre question orale concernant les critères de sélection linguistique retenus par la commune de Zaventem pour la vente de terrains communaux à des particuliers. Il est vrai que ces dispositions ont en quelque sorte une similarité avec quelques dispositions du "vlaamse wooncode" en matière de logement social.

Ma position reste inchangée suite à l'intervention du rapport du Comité des Nations unies pour l'élimination de la discrimination raciale concernant, entre autres, ces dispositions.

Premièrement, parce que le Comité n'a pas pris de décision définitive. Les dispositions visant à réserver le logement social aux personnes qui parlent le néerlandais ou qui s'engagent à apprendre la langue l'inquiètent car elles pourraient éventuellement mener à une discrimination indirecte sur base de la nationalité ou de l'origine ethnique.

Il ne faut pas oublier qu'il ne s'agit finalement pas d'une obligation de moyens. Vu sa compétence exclusive en la matière, le Comité a donné un an au gouvernement flamand – le gouvernement fédéral n'est donc pas concerné – pour formuler une réponse à cette inquiétude.

Cette compétence exclusive vaut également pour la politique d'habitation en général.

Par ailleurs, comme mon collègue De Gucht a déjà eu l'occasion de le dire en séance plénière de la Chambre, ce rapport n'a pas de valeur juridique et ne pourra, dès lors, pas servir de base légale pour une action en justice.

Je tiens également à vous rappeler que, dans le cas des logements sociaux, ces dispositions ont été considérées conformes à la Constitution par le Conseil d'État. De plus, jusqu'à ce jour, elles n'ont

aantal Europese en internationale rapporten diverse Vlaamse maatregelen die discriminatoir zouden zijn ten opzichte van personen die zich niet bereid tonen Nederlands te leren, uit een moreel oogpunt gelaakt.

U beschikt bij de betrokken departementen over een positief injunctierecht, waardoor u kan toezien op de wettelijkheid van de gemeentereglementen.

Op 29 januari zei u ook nog dat u pas in laatste instantie van uw positief injunctierecht gebruik zou maken. We zijn nu in dat stadium aanbeland. Zal u die verantwoordelijkheid opnemen?

06.02 Minister Jo Vandeurzen: Mijn standpunt blijft onveranderd na het verslag van het "Committee on the Elimination of Racial Discrimination" van de Verenigde Naties. Dat comité heeft immers geen definitieve beslissing genomen, maar heeft uitdrukking gegeven aan enige ongerustheid met betrekking tot de Wooncode.

De bepalingen die ertoe strekken sociale woningen voor te behouden aan wie Nederlands spreekt of zich ertoe verbindt het te leren, zouden kunnen leiden tot discriminatie op grond van nationaliteit of etnische afkomst.

Het Comité heeft de Vlaamse regering een jaar de tijd gegeven om een antwoord te formuleren. Die exclusieve bevoegdheid geldt eveneens voor het huisvestingsbeleid in het algemeen.

Voorts heeft dat rapport geen juridische waarde en kan het derhalve niet als wettelijke grondslag dienen voor een rechtsvordering.

Ik herinner eraan dat de Raad van State de grondwettelijkheid van die bepalingen heeft aanvaard. Bovendien achtte het Grondwettelijk Hof deze bepalingen tot op

pas été jugées discriminatoires par la Cour constitutionnelle.

06.03 Denis Ducarme (MR): Monsieur le ministre, je ne suis pas surpris par votre réponse. Elle correspond tout à fait à celle que vous avez donnée le 29 janvier. Elle est finalement très politique. En effet, sur base du pouvoir qui vous est conféré par la loi anti-discrimination, on vous demande simplement de vérifier si ces règlements communaux sont légaux. On ne vous demande pas d'exprimer votre désapprobation. On vous demande de charger les services compétents de veiller à la légalité de ces règlements. Mais même cela, vous ne voulez pas le faire!

Comme je l'ai dit, votre démarche est politique dans la mesure où vous ne voulez pas prendre d'injonction positive. Elle l'est également dans la mesure où vous n'avez pas encore mis sur pied le centre amené à lutter contre les discriminations linguistiques.

Les rapports de l'ONU et les commentaires de l'Union européenne n'ont aucune valeur juridique. N'empêche qu'à l'instar de la Chine ou d'autres pays, la Flandre est pointée du doigt pour un certain nombre de discriminations dans un rapport relatif aux discriminations raciales et ethniques. Nous sommes donc en droit d'être inquiets au-delà de la valeur juridique des textes.

Pour le moment on parle beaucoup de BHV, d'une minorité francophone qui risque de se voir spolier d'un certain nombre de ses droits. À cela s'ajoute la question des bourgmestres non nommés. Comme vous le savez, le Conseil de l'Europe va envoyer une mission. Un rapport a été rédigé concernant le "wooncode". Ce rapport a d'ailleurs donné lieu à des commentaires de l'ONU et de l'Union européenne. Il y a eu la question de l'assurance. Et maintenant, nous nous trouvons face à ce dossier. Malgré l'existence d'une compétence fédérale, vous refusez d'intervenir.

Je transmettrai, dès aujourd'hui, le dossier à la commission Libertés civiles du Parlement européen dont le président m'a assuré que la question serait portée à l'ordre du jour de sa commission.

Ainsi, une fois de plus, l'international se penchera sur les dérapages flamands. Peu de temps nous sépare du moment où, lorsque vous sortirez de Flandre ou de ce pays, votre politique sera inmanquablement comparée à celle portée notamment par Haider en Autriche. Il ne faudra plus attendre longtemps pour constater que les hommes politiques flamands, lorsqu'ils sortiront, se verront non pas caricaturés mais montrés du doigt de cette manière-là!

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 Vraag van mevrouw Carina Van Cauter aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het arbeidshof te Gent" (nr. 4954)

07 Question de Mme Carina Van Cauter au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la cour du travail de Gand" (n° 4954)

07.01 Carina Van Cauter (Open Vld): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ingevolge een tekort aan werkruimte en teneinde bij te dragen tot een efficiënte organisatie en een betere dienstverlening aan de burger, werd in Gent een nieuw

heden niet discriminatoir.

06.03 Denis Ducarme (MR): Uw in wezen erg politieke antwoord verbaast me geenszins. We vragen u niet uw afkeuring te uiten, maar wel op de wettelijkheid van die reglementen toe te zien. Maar blijkbaar is zelfs dat te veel gevraagd!

U neemt een politiek standpunt in, in die zin dat u geen gebruik wil maken van uw positief injunctie-recht en u nog altijd geen werk gemaakt heeft van de oprichting van het Centrum voor de bestrijding van taaldiscriminatie.

De VN-rapporten en de commentaren van de EU hebben geen juridische waarde, wat niet wegneemt dat Vlaanderen, net als China en andere landen, ook berispt wordt. Wij zijn derhalve met recht en reden bezorgd. Ik zal het dossier vandaag nog aan de commissie Burgerlijke Vrijheden van het Europees Parlement verzenden.

Eens te meer zullen internationale instanties zich dus over de Vlaamse excessen buigen. Het zal niet lang meer duren voordat men het beleid van de Vlaamse politiek in het buitenland zal gaan vergelijken met dat van Haider in Oostenrijk!

gerechtsgebouw opgericht dat inmiddels ongeveer een jaar in gebruik is.

travail siège toujours au centre commercial de la "Brabantdam".

Mijnheer de minister, werd het arbeidshof te Gent daarbij vergeten? Zoals u weet, houdt het arbeidshof immers nog steeds zitting in het shoppingcenter aan de Brabantdam. Een detail, maar toch niet onbelangrijk, is dat de ingang dezelfde is als deze van een kapperszaak, wat tot heel wat verwarring aanleiding geeft. Ik weet niet of dit de goede locatie is om het arbeidshof te huisvesten.

Prévoit-on d'intégrer la cour du travail dans l'ancien ou dans le nouveau palais de justice? Dans quel délai serait-ce envisageable?

Zijn er plannen om het arbeidshof eveneens te centraliseren in het oude of het nieuwe gerechtsgebouw? Zo ja, binnen welke termijn zal dit gebeuren?

07.02 Minister **Jo Vandeurzen**: Mevrouw de voorzitter, het is inderdaad zo dat het nieuwe gerechtsgebouw te Gent werd opgericht om een betere dienstverlening te kunnen aanbieden. Dit nieuwe gerechtsgebouw voorziet in de herhuisvesting van de rechtbank van eerste aanleg en de diensten van het parket van de procureur des Konings. Deze zijn verhuisd vanuit het groot gerechtsgebouw, dat overvol zat. Een verhuis was dus van het grootste belang voor een efficiënte werking, zoals aangehaald.

07.02 **Jo Vandeurzen**, ministre: Le nouveau palais de justice de Gand résout déjà un grand nombre de problèmes d'hébergement des services judiciaires mais, parallèlement, l'ancien grand palais de justice sera rénové en profondeur. Pour l'heure, il n'est pas encore possible d'avancer un délai concret mais je puis vous assurer que la cour du travail ne demeurera pas implantée au centre commercial.

In het groot gerechtsgebouw, gelegen Koophandelsplein 23, bleven het hof van beroep en het parket-generaal. Het is wel de bedoeling om het groot gerechtshof grondig en in verschillende fases te renoveren. Tijdens deze renovatie kan eventueel gebruik worden gemaakt van het klein gerechtshof, Koophandelsplein 21, alsook van het gebouw Kouterpoort in de Savaanstraat. Dit laatste gebouw zou eventueel ook kunnen dienen om enkele diensten definitief naartoe te verhuizen, zoals het arbeidshof en het auditoraat-generaal.

Dit zijn alleen nog maar voorstellen die momenteel circuleren. In deze dient nog verder te worden onderhandeld tussen Justitie en de Regie der Gebouwen. Het is momenteel nog niet mogelijk om reeds een concrete termijn van herhuisvesting naar voren te schuiven. Feit is wel dat het arbeidshof niet op de Brabantdam zal blijven en dat er zeker een oplossing zal worden uitgewerkt.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

08 Questions jointes de

- **M. Olivier Destrebecq** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "une nouvelle prison à La Louvière" (n° 4965)

- **Mme Colette Burgeon** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "le projet d'implantation d'une prison à La Louvière" (n° 5081)

08 Samengevoegde vragen van

- de heer **Olivier Destrebecq** aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "een nieuwe gevangenis in La Louvière" (nr. 4965)

- mevrouw **Colette Burgeon** aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de plannen voor een nieuwe gevangenis in La Louvière" (nr. 5081)

08.01 **Olivier Destrebecq** (MR): Madame la présidente, monsieur le ministre, ces derniers jours, la presse s'est fait l'écho de la possibilité d'installer une nouvelle prison sur le territoire de la commune de La Louvière.

08.01 **Olivier Destrebecq** (MR): De jongste dagen zijn er in de pers berichten verschenen over plannen voor de bouw van een gevangenis in La Louvière.

Le bourgmestre précise que les négociations sont en cours. Cependant, pourriez-vous, monsieur le ministre, nous confirmer cette information?

Dans l'affirmative, un calendrier de dossier est-il déjà défini? Quand la décision ferme et définitive du choix de La Louvière pourrait-elle être annoncée? Et surtout, à l'horizon de quelle année la mise en fonctionnement de ce lieu pourrait-elle être envisagée?

Ce projet est accueilli à la fois avec un certain optimisme et des interrogations des Louviéroises et Louviérois.

Une nouvelle prison pourrait en effet être synonyme, entre autres, de création d'emplois, d'investissements et d'un renforcement du cadre de police. Les légères inquiétudes concernent essentiellement la sécurité, le type de prison et le lieu qui serait choisi.

En termes d'emploi, la presse a rapporté les chiffres de 250 nouveaux emplois directs et une centaine d'emplois indirects. Pour une région en pleine relance économique, ces chiffres sont une véritable source de motivation. Ces emplois seront-ils vraiment créés ou s'agit-il de déplacements de personnel?

Dans l'hypothèse d'une création d'emplois, quelles seront les procédures de recrutement? De nouveaux concours seront-ils organisés au niveau national et/ou les considérations de proximité seront-elles retenues?

Une zone d'implantation a-t-elle déjà été envisagée avec la ville? Si oui, des aménagements d'infrastructures (accès, éclairage public, parkings, etc.) devront être effectués. Quelle sera la répartition des investissements prévus entre la ville et l'État?

Enfin, la présence d'une prison sur le territoire louviérois pourrait engendrer un sentiment, avéré ou pas, d'insécurité auprès des citoyens. Une augmentation du cadre de police serait-elle envisageable afin de rassurer la population et répondre à d'éventuelles normes de sécurité?

Comme vous le voyez, certaines interrogations entourent ce dossier. Mais c'est avant tout dans un souhait de collaboration et d'implication que les Louviérois espèrent participer, notamment avec un dossier comme celui-là, au redéploiement de la ville qui en a grandement besoin.

08.02 Colette Burgeon (PS): Madame la présidente, monsieur le ministre, nous avons appris par la presse que, dans son plan, le gouvernement envisageait de construire trois nouvelles prisons: une à Bruxelles, une en Flandre et une en Wallonie.

En ce qui concerne la Wallonie, la presse se fait l'écho de l'implantation de cette nouvelle prison à La Louvière. Il est inutile que je sois plus longue sur le sujet et que je réexplique le tout à nouveau. M. Destrebecq a été suffisamment complet. Monsieur le ministre, je vous demande dès lors simplement de faire le point sur cette information qui nous intéresse fortement.

Volgens de burgemeester zijn er daarover momenteel onderhandelingen aan de gang. Kan u die informatie bevestigen? Wanneer zou de definitieve beslissing met betrekking tot de keuze voor La Louvière kunnen worden bekendgemaakt? In welk jaar zou de gevangenis in gebruik kunnen worden genomen? Dat plan wordt optimistisch onthaald bij de inwoners van La Louvière, die er evenwel ook enige kanttekeningen bij plaatsen. Een nieuwe gevangenis staat gelijk met nieuwe banen, investeringen en een uitbreiding van de formatie van de politiediensten. De lichte ongerustheid heeft vooral betrekking op de veiligheid, het soort gevangenis en de precieze locatie ervan. Volgens de pers zouden er 250 rechtstreekse en een honderdtal onrechtstreekse jobs worden gecreëerd. Zullen dat nieuwe banen zijn of zal het gaan om verschuivingen van personeel? Welke indienstnemingsprocedures zouden er worden gehanteerd? Werd er met het stadsbestuur al over een locatie gesproken? Op welke manier zullen de investeringen in infrastructuur (toegang, openbare verlichting, parkings, enz.) worden verdeeld tussen de stad en de federale overheid? De vestiging van een gevangenis kan het onveiligheidsgevoel in de hand werken. Kan een uitbreiding van de personeelsformatie van de politiediensten worden overwogen teneinde de bevolking gerust te stellen en aan eventuele veiligheidsnormen te voldoen?

08.02 Colette Burgeon (PS): In de pers staat te lezen dat de regering eraan denkt om drie nieuwe gevangenissen te bouwen: één in Vlaanderen, één in Brussel en één in Wallonië. Wat laatstgenoemd Gewest betreft, wordt er gedacht aan La Louvière.

Aangezien de heer Destrebecq in zijn vraag al alle aspecten heeft behandeld, vraag ik u alleen maar

08.03 Jo Vandeurzen, ministre: Madame la présidente, je remercie les collègues pour l'intérêt qu'ils portent au plan pluriannuel relatif aux prisons et j'espère qu'ils le soutiendront au sein de leur groupe et au moment du vote.

Le gouvernement a effectivement donné son accord de principe sur le plan 2008-2012 pour une infrastructure pénitentiaire dans des conditions humaines. Dans ce plan, il est proposé la construction d'une nouvelle prison, qui hébergera 300 personnes, sur le territoire de la Région wallonne.

Je vous confirme que le bourgmestre de la ville de La Louvière m'a fait parvenir un courrier m'exprimant son intérêt pour l'implantation d'un établissement de ce genre sur le territoire de sa commune. De mon côté, je vous confirme que mon administration et moi-même sommes particulièrement intéressés par cette offre. En effet, le taux de surpopulation dans les prisons de Mons et de la région de Charleroi est tellement préoccupant qu'une solution par le biais d'une prison supplémentaire dans la région serait certainement la bienvenue.

Mes services examineront cette offre tenant compte des contraintes liées à l'installation d'une telle infrastructure (superficie, accessibilité, sécurité, etc.). L'objectif est de pouvoir disposer de cette infrastructure en 2012. Nous travaillerons avec les services de la Régie des Bâtiments afin de pouvoir faire appel au plus vite au secteur privé pour une collaboration de type public/privé.

Il est vrai qu'il nous faudra du personnel supplémentaire, s'agissant ici d'un nouvel établissement. Ce besoin ne se manifestera que début 2012. Le recrutement de personnel s'avérera nécessaire mais, comme d'habitude, il sera tenu compte des demandes de mutation et de déplacement des agents.

Chaque nouvelle installation de prison requiert une étude au niveau des conséquences sur le terrain. En temps utile, nous étudierons les problèmes provoqués par cette implantation sur le plan de la sécurité.

08.04 Olivier Destrebecq (MR): Madame la présidente, monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse. J'entends bien vos préoccupations. La porte reste donc ouverte!

Vous me direz qu'il est peut-être un peu tôt pour aller plus loin; toutefois, afin de permettre à la ville de réagir, celle-ci a besoin d'éléments plus concrets. Certes, le travail devrait être réalisé en commun. Cependant, je le répète, il serait important de disposer des éléments que je vous ai cités: combien de personnes seront-elles engagées? Quel sera le type de recrutement? Des personnes seront-elles recrutées dans la région ou existe-t-il une réserve de recrutement?

Les frais seront-ils, en totalité, pris en charge par l'État ou par la ville?

wat er van die berichten aan is.

08.03 Minister Jo Vandeurzen: De regering heeft zich inderdaad principieel akkoord verklaard met het Masterplan 2008-2012 voor een gevangenisinfrastructuur met humane detentieomstandigheden. Dat plan voorziet in de bouw van een gevangenis voor 300 gedetineerden in het Waals Gewest. De burgemeester van La Louvière heeft mij laten weten dat hij belangstelling heeft voor de bouw van een dergelijke inrichting op het grondgebied van zijn gemeente. Dat aanbod interesseert ons uitermate, want de overbevolking in de gevangenis van Henegouwen is uiterst zorgwekkend. Mijn diensten zullen het aanbod onder de loep nemen met inachtneming van de beperkingen die eigen zijn aan dit type infrastructuur (oppervlakte, toegang, veiligheid, enz.). Bedoeling is om alles rond te hebben in 2012. We zullen samenwerken met de Regie der Gebouwen om een publiek-private samenwerking op te zetten. Er zal personeel aangeworven moeten worden, maar men zal rekening houden met de mutatieaanvragen en aanvragen om overplaatsing van de ambtenaren. Voor elke nieuwe gevangenis dient een studie te worden uitgevoerd naar de gevolgen op het terrein. We zullen de veiligheidsproblemen als gevolg van de bouw van een gevangenis t.z.t. bestuderen.

08.04 Olivier Destrebecq (MR): De stad heeft nood aan concretere gegevens. Hoe zal de aanwerving verlopen? Zullen er mensen uit de streek worden aangetrokken of bestaat er een wervingsreserve?

Zullen de kosten voor rekening komen van de Staat of de stad? Op die reeks vragen geeft u geen precies antwoord. Ik hoop dat we snel concrete informatie zullen krijgen.

Voilà toute une série de questions auxquelles vous ne répondez pas précisément. J'espère que, très rapidement, nous pourrons revenir sur le sujet et, dès que possible, obtenir des éléments concrets dans ce dossier.

08.05 Colette Burgeon (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie pour vos réponses.

Vous avez parlé de la problématique de la Régie des Bâtiments dans le cadre d'une collaboration public/privé. La Régie va donc tenter de trouver un terrain propice et je suppose qu'il ne s'agit pas d'un petit terrain. Dès lors, il serait peut-être utile de questionner le ministre Reynders sur ce sujet.

08.06 Jo Vandeurzen, ministre: Je vous y encourage!

08.07 Colette Burgeon (PS): Je ne m'en priverai pas.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

09 Question de M. Jean-Jacques Flahaux au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les nanotechnologies et leurs dérives possibles" (n° 4806)

09 Vraag van de heer Jean-Jacques Flahaux aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de nanotechnologieën en de mogelijke uitwassen ervan" (nr. 4806)

09.01 Jean-Jacques Flahaux (MR): Madame la présidente, monsieur le ministre, ma question est assez technique. Les nanotechnologies, procédés qui pourraient annoncer une nouvelle révolution industrielle impliquant à la fois des aspects chimiques, physiques et biologiques ayant pour but de modifier la matière à l'échelle de l'atome, ces progrès annoncés comme considérables dans de nombreux domaines, ont donné naissance à un débat qui concerne tout aussi bien des questions sanitaires et éthiques, que la notion de gestion des risques industriels ou encore le principe de précaution.

Les différents champs d'application sont très vastes, allant des applications militaires avec les "nano-armes" au domaine médical en termes d'équipement, mais aussi de recherche avec les nano-puces ADN à fin thérapeutique, en passant par l'industrie cosmétique ou l'industrie tout court où une nouvelle révolution industrielle pourrait voir le jour, en termes de conception de matériaux innovants et moins coûteux en fabrication, mais aussi en termes de recyclage des déchets.

Le souci est que si les risques sanitaires inhérents à ces technologies sont pris en charge par les applications médicales, des chercheurs américains ont déjà mis en évidence les possibles dangers des nanoparticules (présentes notamment dans des crèmes solaires) pour les voies respiratoires, où leurs effets seraient comparables à ceux de l'amiante.

Si, à l'heure actuelle, la recherche civile sur les nanotechnologies explore de nombreux axes prometteurs, en tenant compte de la gestion des risques, alors que les investissements financiers privés et publics dans ces technologies sont considérables, moins de 5% des

08.05 Colette Burgeon (PS): U had het over een publiek-private samenwerking. De Regie der Gebouwen zal dus trachten een geschikt terrein te vinden. Het zou nuttig zijn om minister Reynders hierover te ondervragen.

08.06 Minister Jo Vandeurzen: Dat moet u zeker doen!

09.01 Jean-Jacques Flahaux (MR): Het toepassingsgebied van de nanotechnologie is zeer ruim: van de geneeskunde tot militaire toepassingen, tot de industrie in het algemeen. Minder dan 5 procent van de onderzoeksbudgetten gaat echter naar de evaluatie van de risico's van deze technologie in opkomst.

Groeperingen als OGN kanten zich tegen de maatschappelijke keuzes die op de technologie gegrondvest zijn: zij verwerpen de "nanowereld", met zijn schadelijke "nanodeeltjes" waarvan de gevolgen vergelijkbaar zijn met de toxische gevolgen van asbest, zijn intelligente wapens, zijn "atomisch gemodificeerde organismen", zijn elektronische verklikkers en zijn permanente "technocontrole". Ook de mogelijke wisselwerking tussen de nanotechnologie en de biologie kan gevaren inhouden.

Uit een studie die in 2007 in de Verenigde Staten werd uitgevoerd, blijkt dat de wetenschappelijke wereld zich vooral zorgen maakt

budgets sont consacrés à l'évaluation des risques.

Des collectifs tels que les "OGN" dénoncent le choix de société que ces technologies peuvent préparer, refusant "le nanomonde, avec ses nanoparticules toxiques, ses armes intelligentes, ses organismes atomiquement modifiés (OAM), ses mouchards électroniques, son techno-contrôle permanent." Selon les experts ces dérives supposent souvent l'existence de nano-machines perfectionnées.

Un autre danger possible mis en avant vient d'une convergence entre applications nanotechnologiques et les biotechnologies: on parle de "gelée verte" – semblable à celui de la "gelée grise", avec un aspect biologique en plus. Il serait en effet possible que certaines combinaisons entre la biologie et la nanotechnologie révèlent des risques insoupçonnés, d'où un principe de précaution renforcé.

Une enquête effectuée fin 2007 aux États-Unis montre une forte différence de perception et de hiérarchisation des risques liés aux nanotechnologies, selon que les questions sont posées aux scientifiques ou au grand public, alors que leurs appréciations des bénéfices potentiels sont relativement proches: les scientifiques interrogés sont plus inquiets que le public à propos des impacts sur la santé des nanoproduits ou par des caractéristiques de "nouveaux polluants" de ces produits. Le public était beaucoup plus inquiet que les scientifiques sur les risques d'atteinte à la vie privée, de pertes supplémentaires d'emplois et de course aux armements.

Selon certains, ces technologies engagent la société entière dans un modèle de développement "sécuritaire", que le peuple n'aurait pas eu la possibilité de choisir car on ne lui en aurait pas présenté tous les enjeux. Ils se demandent quel pouvoir de décision a le peuple sur les choix technologiques en démocratie. C'est la miniaturisation plus importante dont ces puces font l'objet ainsi que leur propagation qui sont l'objet de critiques.

Les nanotechnologies permettraient en effet d'étendre les possibilités dans les domaines suivants: applications militaires, traçage des personnes et biométrie. Des puces sous-cutanées sont déjà employées pour identifier des animaux ou des personnes volontaires; c'est le cas notamment dans les discothèques à Ibiza. On l'utilise par exemple sur certains prisonniers, à qui on propose le système en échange d'une liberté conditionnelle.

De telles applications ne font pas l'unanimité. Une branche des opposants milite, non pour un simple contrôle citoyen des ces technologies, mais pour leur interdiction totale à cause, selon eux, du trop grand nombre de risques et des trop faibles avantages pour la population. En effet, encore au stade de la recherche et du projet, certaines des applications envisagées par leurs promoteurs n'auraient pas d'autre conséquence que la fin de la vie privée. Ils soulignent qu'à l'échelle du micron, il deviendrait difficile de lutter contre la surveillance des individus par des nano-robots disposant de nano-caméras. Qu'il deviendrait impossible de se déplacer librement en n'étant pas immédiatement localisé par des nano-puces émettant des ondes radios.

Le GRAPPE (Groupe de réflexion et d'action pour une politique écologique) considère quant à lui en tout état de cause comme

over de gezondheids- en milieurisico's, terwijl het grote publiek meer wakker ligt van de impact op de privacy, de werkgelegenheid en de bewapeningswedloop.

Het "nachtwakersmodel" dat de bevolking aldus wordt opgelegd, en de onderhuidse chips aan de hand waarvan personen kunnen worden getraceerd (en die al in sommige discotheken en bij gevangenen worden gebruikt) zouden volgens sommigen het einde van de privacy inluiden en moeten worden verboden, aangezien de gewone controle door de burger op micronschaal onvoldoende, zonet onmogelijk is.

De GRAPPE ("Groupe de réflexion et d'action pour une politique écologique" – reflectie- en actiegroep voor een ecologisch beleid) beschouwt de algemene invoering van de identificatie met radiogolven (RFID) als onverantwoordelijk en wil de toepassing ervan beperken tot voorwerpen en technieken.

Wat is het standpunt van de minister met betrekking tot de gevolgen van deze nieuwe technologieën voor de persoonlijke levenssfeer? Welke voorzorgen zal hij nemen met het oog op de gezondheid en de bescherming van de privacy van de burgers? Welk standpunt zal u verdedigen op de Europese vergaderingen na de openbare raadpleging met betrekking tot de RFID, die nog voor de zomer in een richtlijn zou moeten uitmonden?

irresponsable de préconiser une utilisation généralisée de l'identification par radiofréquences RFID. Il propose une approche radicalement différente. Il demande à ce que la RFID ne puisse être utilisée que pour des objets et techniques à l'exclusion de tout couplage avec un identifiant personnel. Toute exception éventuelle devant être conditionnée par une évaluation d'impact préalable à la fois sur l'environnement, la santé, les relations sociales, les libertés publiques, les droits de la personne et une information claire des usagers.

Aussi, monsieur le ministre, j'aimerais savoir quelle est votre position concernant ces avancées technologiques en termes d'impact sur la vie privée des citoyens.

Pouvez-vous nous communiquer les précautions que vous envisagez de prendre et les mesures que vous comptez mettre en place en termes de veille afin d'assurer la sécurité sanitaire et le respect de la vie privée de nos citoyens, tout en permettant à la science d'œuvrer au progrès de l'humanité?

Quelle position comptez-vous défendre lors des réunions européennes qui feront suite à la consultation publique intitulée "Recommandation RFID sur la vie privée, la protection des données et la sécurité"? Cette consultation qui se terminait ce 25 avril 2008 devra en effet être suivie d'une recommandation à adopter avant l'été 2008.

Je vous remercie, monsieur le ministre. Je vous prie de m'excuser pour la longueur de la question mais je pense qu'il s'agit d'un sujet important que nous mettons en chantier.

La **présidente**: Monsieur Flahaux, pour l'exposé de la question et la réponse, le temps de parole ne peut excéder cinq minutes. C'est à vous de répondre maintenant, monsieur le ministre.

09.02 Jo Vandeurzen, ministre: Madame la présidente, chaque usage de nanotechnologies nécessite une réponse particulière que je ne peux développer ici.

Je bornerai ma réponse à la recommandation de la Commission européenne intitulée "Recommandations RFID (Radiofrequency identification devices) sur la vie privée, la protection des données et la sécurité" et en particulier aux marqueurs de radio-identification dans leur usage le plus fréquent, à savoir le marquage de produits commerciaux.

Un système de radio-identification se compose de marqueurs, nommés radio-étiquettes, composés d'une puce, d'une antenne et d'un ou plusieurs lecteurs. Les marqueurs émettent des radiofréquences qui vont activer les marqueurs qui passent devant eux. Ces radio-étiquettes sont utilisées pour tracer des animaux ou des objets tels les livres dans les bibliothèques, les bagages dans les aéroports, les palettes de marchandises ou les conteneurs.

À terme, elles remplaceront peut-être les codes-barres.

Ces RFID marqueurs peuvent menacer la vie privée des individus en cas de marqueurs furtifs.

09.02 Minister Jo Vandeurzen: Aangezien voor elk gebruik van nanotechnologie een apart antwoord nodig is, zal ik het enkel hebben over de RFID-aanbeveling over de privacy, de bescherming van gegevens en de veiligheid van de Europese Commissie.

De tags die gebruikt worden in de RFID-systemen (radio-etiketten), vooral voor commerciële producten, kunnen een bedreiging betekenen voor de persoonlijke levenssfeer indien ze onopvallend aangebracht werden, en kunnen leiden tot de identificatie van een persoon. Richtlijn 95/86 over de gegevensbescherming en de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van

Comme le souligne le contrôleur européen à la protection des données, dans sa communication 2007/96, les données contenues ou produites par un marqueur RFID peuvent constituer des données à caractère personnel, au sens de l'article 2 de la directive 95/86 Protection des données et de l'article 1, §1 de la loi belge du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard du traitement des données à caractère personnel.

Les RFID peuvent en effet conduire à l'identification d'une personne.

Dès lors, la directive et la loi s'appliquent, impliquant des devoirs pour les responsables du traitement des données et des droits pour les personnes dont les données sont traitées. En particulier le consommateur doit être informé de la présence de marqueurs RFID sur les produits qu'il achète, par exemple par la présence d'un logo, de leur activation, de la collecte éventuelle des données et du but de la collecte des données. Le marqueur RFID doit être désaffecté au point de vente, à moins que la personne concernée n'ait donné son consentement explicite.

Le responsable du traitement ne peut effectuer le traitement que dans un cadre légal et doit donc prendre les mesures de sécurité nécessaires pour éviter la divulgation des données à des tiers. Il ne peut divulguer ces données qu'avec le consentement de la personne concernée.

Tant la Commission européenne que le contrôleur européen à la protection des données s'interrogent sur la nécessité d'adopter une législation spécifique concernant les RFID.

Avec eux, je considère qu'il serait préalablement nécessaire d'analyser au niveau européen, dans un rapport détaillé, toutes les conséquences de l'application de la directive et de la loi belge sur la vie privée. Si cette analyse montre des failles, il n'est pas exclu qu'une législation spécifique soit prise.

09.03 **Jean-Jacques Flahaux** (MR): Monsieur le ministre, je vous remercie pour cette réponse très complète. Bien entendu, nous serons attentifs à cette étude européenne.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 **Vraag van de heer Renaat Landuyt aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het vredegerrecht in Willebroek" (nr. 4900)**

10 **Question de M. Renaat Landuyt au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la justice de paix de Willebroek" (n° 4900)**

*Voorzitter: Carina Van Cauter.
Présidente: Carina Van Cauter.*

10.01 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): Mijn vraag betreft het vredegerrecht van Willebroek dat naar de gemeente zal gaan van de minister-president, wiens naam mij nu ontsnapt. Naar verluidt zouden er stappen worden ondernomen om het vredegerrecht van Willebroek te verhuizen mogelijkwijze naar de gemeente Puurs, waar de minister-president van Vlaanderen tijdelijk woont. Of waar, tijdelijk, de

persoonsgegevens, kunnen hier dus toegepast worden: de consument moet ingelicht worden over het gebruik van een RFID-tag die buiten de winkel moet worden uitgeschakeld behalve uitdrukkelijke toestemming en de ingezamelde gegevens mogen enkel worden meegedeeld aan derden met uitdrukkelijke toestemming.

Samen met de Europese Commissie en de Europese toezichthouder voor gegevensbescherming, ben ik van oordeel dat een voorafgaande analyse nodig is van alle toepassingsgevolgen van de richtlijn en van de wet vooraleer desgevallend een specifieke RFID-wetgeving wordt overwogen.

10.01 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): La justice de paix de Willebroek déménagerait à Puurs. Cette information est-elle exacte? Pour quelle raison? Qui est demandeur de ce

minister-president van Vlaanderen woont, gezien hij niet eeuwig déménagement? minister-president zal zijn, of misschien... Bon.

Klopt dit? Hebt u hier weet van? Of hebt u hier weet van doordat ik de vraag heb gesteld? Zo ja, wat zijn de beweegredenen? Op vraag van wie gebeurt dit?

10.02 Minister **Jo Vandeurzen**: Mevrouw de voorzitter, het huidige vredegerecht is al sinds 1973 in Willebroek gevestigd.

De Regie der Gebouwen stelde mij er inderdaad korte tijd geleden van op de hoogte dat de vrederechter hem over bedoelde aangelegenheid rechtstreeks had aangeschreven. Ik deed daarop navraag bij mijn administratie. Het blijkt dat de bevoegde dienst van het directoraat-generaal Rechterlijke Orde van mijn departement nog niet door de vrederechter op de hoogte werd gebracht over deze aangelegenheid.

Over de grond van de zaak kan ik u bevestigen dat het huidige gebouw niet meer beantwoordt aan de huidige behoeften inzake degelijke huisvesting. Daardoor zou op het lokale vlak het initiatief zijn genomen om naar een nieuwe locatie uit te kijken. De vraag werd aan de Regie der Gebouwen gericht.

Een verhuis naar Puurs is in dat verband een van de mogelijkheden die circuleren.

Ik heb mijn diensten gevraagd om het dossier samen met de Regie te onderzoeken.

10.03 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, het is dus eigenlijk op vraag van de vrederechter. Ik dank u ten zeerste voor het antwoord.

10.02 **Jo Vandeurzen**, ministre: La justice de paix est établie à Willebroek depuis 1973. La Régie des Bâtiments m'a informé récemment d'un courrier du juge de paix. Le service compétent de la direction générale de l'Organisation judiciaire du SPF Justice n'a pas encore été informé.

Le bâtiment actuel ne répond plus aux besoins et une nouvelle implantation a dès lors été recherchée. Un déménagement vers Puurs est une solution éventuelle mais avant qu'une décision définitive puisse être prise, ce dossier doit être examiné par mes services et la Régie des Bâtiments.

10.03 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): Le juge de paix aurait donc lui-même demandé un déménagement? Il s'agit d'une nouvelle information.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

11 **Vraag van de heer Renaat Landuyt aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de criminaliteitscijfers in Brussel" (nr. 4958)**

11 **Question de M. Renaat Landuyt au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les statistiques de criminalité à Bruxelles" (n° 4958)**

11.01 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): Mevrouw de voorzitter, collega's, mijnheer de minister, zaterdag 26 april 2008 kwam de procureur des Konings van Brussel, Bruno Bulthé, samen met zijn substituten, Jos Colpin, ons allen bekend, Laure Wynands en Bernard Michielsen, aan het woord in de krant De Morgen. De krant van zaterdag leest men altijd op zondag.

De normale argumenten om niet op te treden tegen straatcriminaliteit – ik vond het zeer goed om die vier procureurs te zien in de krant, in alle openheid; ik ben daarvoor – kwamen aan bod. "De wet laat ons niet toe strenger dan nu op te treden. Er is meer onveiligheidsgevoel dan echte onveiligheid." Dat werd geïllustreerd met eigen verhalen van hoe men naar de winkel stapt. "Meer blauw op straat werkt als een rode lap. Een integrale aanpak is vereist." Dat zijn de vier

11.01 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): Le 26 avril 2008, le quotidien "De Morgen" a publié une interview du procureur du Roi de Bruxelles et de ses substituts. Ces derniers y invoquaient les arguments habituels pour ne pas lutter plus sévèrement contre la criminalité urbaine et éviter d'avoir à prendre leurs responsabilités. La volonté qu'ils affichent de se rendre davantage sur place et de porter les dossiers devant le juge dans l'année est en revanche de

klassiekers om te zeggen dat het hun schuld niet is dat er niet echt wordt opgetreden.

Meer hoopgevend was de bereidheid die zij uitten om substituut-procureurs in het kader van geplande operaties ter plaatse te sturen en dossiers binnen het jaar voor de rechter te brengen. Ook werd terecht de vergelijking gemaakt met het consequent beleid ter bestrijding van hooliganisme. Er zat een beetje ontgoocheling, maar ook hoop in wat ik uit de mond van de procureurs kon vernemen.

In mijn vraag wil ik mij beperken tot de opmerking van substituut Wynands. Ik vind dat meten weten is. Haar opmerking “de criminaliteitscijfers stijgen niet, de onrust wel”, is hopelijk juist en ze kan hopelijk ook met cijfers worden aangetoond. Vandaar mijn vraag. Kan deze stelling “de criminaliteitscijfers stijgen niet, de onrust wel” met cijfers worden aangetoond?

Zijn de cijfers voor de maanden januari tot april 2008 effectief lager dan die van januari tot april 2007?

11.02 Minister **Jo Vandeurzen**: Mevrouw de voorzitter, collega, vragen naar cijfers moet ik beantwoorden met een opsomming. Normaal zouden die schriftelijk moeten gebeuren, maar ik wil onze goede relatie niet verstoren.

11.03 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): U mag verwijzen naar het document.

11.04 Minister **Jo Vandeurzen**: Dat zal ik u in ieder geval geven.

De cijfers van het parket van Brussel betreffende januari tot maart 2008 – april 2008 is nog niet beschikbaar – voor de feiten begaan op het grondgebied van de politiezone Brussel-Zuid duiden een lichte daling van de zogenaamde straatcriminaliteit aan: 3.230 dossiers voor de eerste drie maanden van 2008 tegen 3.504 voor de eerste drie maanden van 2007.

Die cijfers, evenals de cijfers die ik hierna opgeef, zijn de cijfers die meerderjarigen of onbekende daders betreffen. De verklaring van substituut Wynands is dus gesteund op concrete cijfergegevens. De magistraat bevestigt dat op basis van de cijfergegevens in de zone Zuid geen verhoging van de criminaliteit kan worden afgeleid in vergelijking met de cijfers van dezelfde maanden van vorig jaar.

In termen van effectieve vervolging tijdens de eerste drie maanden van 2008 deelt het parket mij de volgende cijfers mee, die zowel betrekking hebben op de nieuwe dossiers van de eerste drie maanden als op de dossiers van 2007 die nog niet waren afgesloten op 1 januari 2008 en waarin tijdens de eerste drie maanden van 2008 een beslissing werd genomen.

Er werden 135 gerechtelijke onderzoeken geopend. Dat zijn dossiers waarin op vordering van het parket een onderzoeksrechter werd aangesteld. Meestal gaat het om vorderingen tot het afleveren van een aanhoudingsmandaat.

meilleur augure.

La substitut Laure Wynands a souligné que les chiffres de la criminalité n'augmentent pas, à l'inverse du sentiment d'inquiétude. Cette thèse est-elle confirmée par des chiffres? Les statistiques de janvier à avril 2008 sont-elles inférieures à celles de la même période en 2007?

11.02 **Jo Vandeurzen**, ministre: Bien que les données chiffrées doivent faire l'objet d'une question écrite, je suis disposé à vous les énumérer.

11.03 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): De minister mag verwijzen naar het document.

11.04 **Jo Vandeurzen**, ministre: Je vous le fournirai.

Pour le territoire de Bruxelles-Midi, le parquet de Bruxelles m'a communiqué des chiffres pour la période de janvier à mars 2008. La criminalité urbaine a légèrement diminué, passant de 3.504 délits pour les trois premiers mois de 2007 à 3.230 délits pour la même période de 2008. Le substitut Wynands se base donc sur des chiffres concrets lorsqu'elle affirme que la criminalité n'a pas augmenté dans la zone Midi.

En ce qui concerne les poursuites effectives, 135 enquêtes judiciaires ont été ouvertes et on a dénombré 130 réquisitions en vue du règlement de la procédure, 45 citations directes et 22 dossiers de médiation pénale au cours des trois premiers mois de 2008. En outre, 1.270 dossiers ont été classés sans suite parce que l'auteur était inconnu et 8.893 l'ont

Er werden 130 vorderingen tot regeling van de procedure ingesteld. Dat zijn vorderingen van het parket die op het einde van het gerechtelijk onderzoek aan de raadkamer worden gericht met het oog op de verwijzing naar de correctionele rechtbank of met het oog op de buitenvervolginstelling.

Er waren 45 rechtstreekse dagvaardingen. Dat zijn rechtstreekse vervolgingen door het parket voor de correctionele rechtbank zonder de aanstelling van een onderzoeksrechter. Er waren 22 dossiers van bemiddeling in strafzaken. Tussen 1 januari en 31 maart werden 1.270 dossiers geseponneerd wegens onbekende dader. En 8.893 dossiers werden geseponneerd wegens andere redenen, zowel om oppurtunitieits- als technische redenen, zoals gebrek aan bewijzen.

11.05 Renaat Landuyt (sp.a+VI.Pro): Ik dank de minister oprecht voor deze gegevens. Ik denk dat het ook noodzakelijk is dat deze gegevens publiek worden gemaakt om in alle redelijkheid te kunnen oordelen over de feiten.

Ik wil wel nog twee punten signaleren waarop ik later zeker zal terugkomen. Er zijn toenemende klachten dat er voor bepaalde inbraken en diefstallen een sterke aarzeling aanwezig is bij de politie om pv's op te stellen. Dat is een fenomeen dat ik toch even wil signaleren. Het wekt veel wrevel op bij slachtoffers.

Er is een tweede punt dat ik nog even wil onderstrepen. Cijfers zeggen niet alles. Ik ken een persoon die onlangs in de Bergensestraat werd overvallen in de auto. Het ging jammer genoeg om het klassieke systeem waarbij men niet 'wijs' rijdt en een tamelijk duur voorwerp op de achterbank van de wagen laat liggen, bijvoorbeeld een handtas. Men slaat dan het venster in en neemt de handtas.

Het gaat om één straat in België. Aan het ene kruispunt staat men te kijken met de gsm in de hand en aan het volgende kruispunt verliest men geen tijd bij de keuze van de wagen die men aanpakt voor het rode licht. Het effect op de persoon waarover ik het nu heb was dat ze haar werk heeft stopgezet en niet meer in deze buurt van Brussel wenst te komen.

Wat mij betreft is de zorg dat het door haar beschreven mechanisme blijkbaar een gekend mechanisme is op twee kruispunten in ons land. Op het ene kruispunt staat men te lummelen en rond te kijken met de gsm in de hand en op het volgende kruispunt wordt de slag geslagen en vice versa. Bij het systeem dat wordt beschreven door dit slachtoffer kan men zich de vraag stellen waarom men daar niet iets gericht preventief tegen kan optreden.

Nogmaals, ik denk dat alles begint met meten om te weten en om te rationaliseren. Men mag echter de individuele feiten niet onderschatten die in die buurt aan de lopende band gebeuren.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

12 **Samengevoegde vragen van**

- de heer Renaat Landuyt aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het opvolgen van het elektronisch toezicht door twee afdelingen van de

été pour d'autres motifs.

11.05 Renaat Landuyt (sp.a+VI.Pro): Ces données devraient aussi être publiées pour permettre de juger posément les faits. On constate un ressentiment croissant lié au fait que la police est de moins en moins encline à dresser procès-verbal pour certaines infractions et vols.

J'ai connaissance d'un cas où on a brisé la vitre d'un véhicule à un carrefour de la rue de Mons pour dérober un objet de valeur qui s'y trouvait. Il s'agit manifestement d'une technique utilisée dans une rue bien précise de Belgique, qui consiste à mettre en observation à un premier carrefour quelqu'un qui informe ensuite par GSM son complice posté au carrefour suivant, lequel se livre alors au vol. Pourquoi ne prend-on pas de mesures préventives? À la suite de cet incident, la victime a arrêté de travailler et n'ose plus circuler dans le quartier.

Les chiffres ne disent donc pas tout. Mais il faut disposer de chiffres pour être informé et évaluer rationnellement une situation.

administratie van Justitie" (nr. 5037)

- de heer **Bart Laeremans** aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de toepassing van het elektronisch toezicht" (nr. 5069)

- de heer **Bert Schoofs** aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het elektronisch toezicht" (nr. 5086)

12 Questions jointes de

- **M. Renaat Landuyt** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "le suivi de la surveillance électronique par deux sections de l'administration de la Justice" (n° 5037)

- **M. Bart Laeremans** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'application de la surveillance électronique" (n° 5069)

- **M. Bert Schoofs** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la surveillance électronique" (n° 5086)

De **voorzitter**: Eerst krijgt de heer Landuyt het woord, vervolgens de heer Schoofs. Ik heb begrepen dat de heer Laeremans niet aanwezig kan zijn. Zijn vraag vervalt.

12.01 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): Mevrouw de voorzitter, ik heb begrepen dat er over dit onderwerp vorige week al vragen zijn gesteld. Er dreigt dus enig gevaar om in herhaling te vallen. Om die reden zal ik voor een stuk preciseren waar mijn bezorgdheid ligt.

Alles is een beetje het gevolg van, naar perceptie, een een-tweetje tussen senator Van Parys en de minister van Justitie. Er worden vragen ingediend waarvan men kan ruiken dat ze kritiek zullen inhouden op de voorganger, wat volgens mij niet bevorderlijk is voor de goede sfeer – of, enfin, voor de sfeer – in de federale regering.

Naar aanleiding daarvan is er het fenomeen van de wachtlijst. A la limite is dat een algemeen verschijnsel van een effectief tekort aan middelen.

Bijzonder onrustwekkend en slecht voor de geloofwaardigheid van de strafuitvoering is het groeiend aantal berichten over mensen die zich niet houden aan de regels inzake elektronisch toezicht en waartegen niet wordt opgetreden. Het antwoord daarop luidt dat het de schuld is van voormalig minister Onkelinx omdat zij de taken heeft verlegd van de administratie gevangeniswezen naar – ik meen toch binnen dezelfde administratie Justitie – de administratie justitiehuisen.

Bij de vaststelling van een overtreding wordt niet meer direct opgetreden, meer bepaald opnieuw opnemen in de gevangenis, omdat nu binnen dezelfde administratie – in mijn ogen – de ene dienst tegen de andere zegt dat er geen plaats is. Toen de administratie gevangeniswezen nog zelf het toezicht deed, werden de overtreders gewoon opgenomen en verliep dat efficiënt. Nu signaleren de mensen van de justitiehuisen dat de regels niet worden nageleefd, waarop de administratie gevangeniswezen reageert dat dit niet meer in de planning zit en dat er geen plaats meer is.

Volgens mij moet deze problematiek niet worden opgelost via de omweg van grote wetgeving, maar wel met instructies door de baas van de administratie, zijnde de minister van Justitie.

Mijnheer de minister, vandaar heb ik de volgende vragen.

Klopt mijn inschatting? Wat doet u eraan?

12.01 **Renaat Landuyt** (sp.a+VI.Pro): Le phénomène de la liste d'attente pour la surveillance électronique peut être attribué d'une part à un manque de moyens mais, d'autre part, il se dit de plus en plus fréquemment que les règles qui régissent la surveillance électronique sont enfreintes sans que des sanctions soient prises. On explique cette situation par la décision de l'ancienne ministre de la Justice, Mme Onkelinx, d'attribuer les tâches de l'administration pénitentiaire à l'administration des Maisons de Justice. Le problème est à mon sens qu'au sein de la Justice, une administration dit à l'autre qu'on ne peut plus sanctionner les infractions faute de place pour les contrevenants. Il ne faut pas résoudre ce problème par le biais de la loi mais par celui d'instructions du ministre de la Justice qui, en définitive, assume la responsabilité finale. Ma version des faits est-elle correcte et que compte faire le ministre?

12.02 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, het is vorige week al deels aan bod gekomen in een vraag die ik heb gesteld naar aanleiding van de kortgestraften. U hebt toen ook een aantal cijfers meegedeeld. Er zouden nu een zeventhonderdtal mensen onder elektronisch toezicht staan, of iets meer. Het zal van vijfhonderd in de tachtig naar zeventhonderd en oneffen eenheden zijn gestegen.

Waar we nog altijd geen concreet antwoord op hebben gekregen, is ten eerste, het statuut van de rondzendbrief van het directoraat-generaal van de penitentiare inrichtingen, de bewuste brief van de heer Meurisse. U ging nakijken wat het statuut was van die brief. Dat hadden we nu wel graag geweten, want het kan normaal gesproken toch niet dat een rondzendbrief die dergelijke materie zo ingrijpend wijzigt buiten de verantwoordelijkheid van de minister zou vallen en dat dit louter een interne nota zou zijn. Dat stuit ook tegen het rechtsgevoel, denk ik. De vragen zijn dan ook pertinent.

Kunt u verduidelijken welke gestraften tot drie jaar quasi automatisch worden toegelaten tot het systeem van het elektronisch toezicht op dit ogenblik? In welke mate is dat systeem versoepeld sinds 11 december, sinds de bewuste rondzendbrief? Kunt u de inhoud van die rondzendbrief meedelen? Ik sta er op dat die wordt meegedeeld, dat zeg ik er duidelijk bij. Wanneer dat niet het geval zou zijn, dan zou ik, in mijn hoedanigheid van parlements lid die controle moet uitoefenen op wat u precies doet, toch graag antwoord krijgen op de vraag waarom.

Kunt u de actuele rol beschrijven van het NCET nadat mevrouw Onkelinx deze materie heeft mismeesterd, mogen we wel zeggen? Hoeveel mensen werken er nog? Ik meen dat het de bedoeling was dat centrum opnieuw vleugels te geven en de centralisatie opnieuw in voege te laten treden. Heeft het NCET nog steeds een databestand waarin alle dossiers kunnen worden gevolgd en minstens dat? In welke mate rapporteren de justitieassistenten momenteel dan aan het NCET, omdat zij nu toch een meer gedecentraliseerde rol vervullen en meer een ankerpunt zijn? Ten slotte, wie beslist er tot opsluiting indien de voorwaarden niet worden nageleefd? Worden er sowieso nog mensen opgesloten bij niet-naleving van het elektronisch toezicht?

12.03 Minister Jo Vandeuren: Het gaat inderdaad om vragen die vorige week in deze commissie zijn gesteld. Zoals ik vorige week heb toegelicht, werd door de vorige minister van Justitie beslist de uitvoering en de opvolging van het elektronisch toezicht over te dragen aan het directoraat-generaal Justitiehuisen. Het NCET werd zodoende bij die entiteit ondergebracht. Deze hervorming ging gepaard met een herdefiniëring van het elektronisch toezicht, van de wijze van controle, en van de begeleiding.

De bevoegde administraties, Penitentiare Inrichtingen en Justitiehuisen, verspreiden dienstorders die een aantal regelingen bevatten inzake de overdracht van het NCET op 1 september 2007 naar de justitiehuisen. In het verlengde van de inwerkingtreding van de wet op de externe rechtspositie werden ook de instructies inzake straffen van drie jaar of minder zoveel mogelijk conform aangepast.

12.02 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Selon le ministre, quelque 700 personnes seraient actuellement sous surveillance électronique. Mais nous aimerions connaître enfin le statut de la circulaire de la direction générale des établissements pénitentiaire, à la lumière surtout des modifications fondamentales qui y sont annoncées. S'agit-il ou non d'une note purement interne? Le ministre peut-il nous dire quels condamnés à une peine jusqu'à trois ans entreraient automatiquement en ligne de compte pour la surveillance électronique? Dans quelle mesure le système a-t-il été assoupli depuis la circulaire en question? Le ministre peut-il nous communiquer la teneur du texte? S'il s'y refuse, je souhaite savoir pourquoi en ma qualité de député investi d'un pouvoir de contrôle.

Quel rôle joue actuellement le Centre national de contrôle électronique? Combien de personnes y travaillent encore? Le CNSE possède-t-il une banque de données permettant au moins de suivre l'ensemble des dossiers? Dans quelle mesure les assistants judiciaires font-ils rapport au centre? Qui décide d'une mesure d'enfermement en cas de non-respect des règles de la surveillance électronique? Le non-respect des règles donne-t-il encore lieu, aujourd'hui, à des mesures d'incarcération?

12.03 Jo Vandeuren, ministre: Comme je l'ai précisé la semaine dernière en réponse à une question, mon prédécesseur a décidé de céder l'exécution et le suivi de la surveillance électronique à la direction générale des Maisons de justice. Le CNSE y a été adjoint. La surveillance électronique et les procédures de contrôle et d'accompagnement ont par ailleurs été redéfinies. Les administrations compétentes des établissements pénitentiaires et

Het is de opdrachtgever, dus de directeur van de gevangenis voor vrijheidsstraffen van drie jaar of minder, of de strafuitvoeringsrechtbank voor de vrijheidsstraffen tot drie jaar, die kan beslissen tot stopzetting van de maatregel.

De monitoring heeft geen bevoegdheid voor het stopzetten van de maatregel of voor het nemen van de sancties.

Gelet op de moeilijk lopende coördinatie van de instroom en de uitstroom van het elektronisch toezicht zal de monitoring opnieuw de bevoegdheid van het NCET krijgen om coördinerend te werken en zal de informatiestroom sowieso rechtstreeks via het NCET verlopen van en naar de opdrachtgever.

Een aanpassing van de uitvoeringsbesluiten en de werkinstructies dringt zich op om deze en andere noodzakelijke aanpassingen op te nemen en om de coördinatie nog beter af te stemmen. Zoals ik vorige week heb gezegd, zal ik die aanpassing dan ook doen.

Daarnaast zal de directie van het NCET over een beperkte bevoegdheid beschikken om kort op de bal te reageren op de niet-naleving van de uurroosters aan de hand van het geven van een verwittiging of een herberekenen van de vrije uren.

Enkel veroordeelden voor feiten van seksueel misbruik en veroordeelden die geen recht hebben op verblijf, blijven uitgesloten van strafonderbreking in afwachting van onderzoek, toekenning of afwijzing van de maatregel inzake elektronisch toezicht. Die veroordeelden blijven in de gevangenis tot de dienst Individuele Gevallen een beslissing neemt.

Daarnaast heeft de directeur van de gevangenis de autonome bevoegdheid om, indien hij het nuttig acht, aan het bevoegde justitiehuis een maatschappelijke enquête te vragen voorafgaand aan zijn gemotiveerde beslissing tot toekenning of afwijzing van de maatregel inzake elektronisch toezicht.

Het criterium van de onmiddellijke aanhouding is sinds de dienstnota van 11 december 2007 niet langer een uitsluitingscriterium voor het bekomen van een strafonderbreking in afwachting van onderzoek voor elektronisch toezicht of voor een effectieve plaatsing onder elektronisch toezicht.

Zoals gezegd gaat het om een dienstnota, die een interne werkinstructie is. Zoals ik vorige week heb gezegd, ben ik van plan die aan te passen. Mijn suggestie is dat wij, op het ogenblik dat de aanpassing gebeurt – ik heb u daar vorige week de timing van gegeven – een gesprek daarover hebben.

Sinds de overdracht van de bevoegdheid van elektronisch toezicht van het directoraat-generaal Penitentiare Inrichtingen naar het directoraat-generaal Justitiehuisen op 1 september 2007 bestond het Nationaal Centrum voor Elektronisch Toezicht (NCET) enkel nog uit de monitoringequipe, geleid door een directieteam. De maatschappelijk assistenten die voorheen waren verbonden aan het NCET, werden opgenomen in de bestaande justitiehuisen en de mobiele equipe bleef onder het directoraat-generaal Penitentiare Inrichtingen.

des maisons de justice ont diffusé des ordres de service réglant le transfert du CNSE vers les maisons de justice en date du 1er septembre 2007. Les instructions relatives aux peines de trois ans ou moins ont également été adaptées dans la mesure du possible. C'est le donneur d'ordre, c'est-à-dire le directeur de la prison pour les peines privatives de liberté de maximum trois ans, ou le tribunal d'exécution des peines pour les peines privatives de liberté jusqu'à trois ans, qui peut décider de mettre un terme à la mesure. Le monitoring n'est pas compétent pour mettre un terme à la mesure ou prendre des sanctions. Vu la coordination difficile des entrées et des sorties de la surveillance électronique, le CNSE jouera donc à nouveau un rôle de coordination et les informations passeront directement de et vers le donneur d'ordre par le biais du CNSE. Les arrêtés d'exécution et les instructions de travail doivent être adaptés pour intégrer toutes ces nouveautés. Par ailleurs, la direction disposera d'une compétence limitée pour réagir en cas de non-respect des horaires.

Seules les personnes condamnées pour des faits d'abus sexuel et les condamnés qui n'ont pas droit au séjour restent exclus de l'interruption de la peine jusqu'à ce que le service des Cas individuels prenne une décision. Le directeur de la prison peut toujours demander une enquête sociale avant de décider de l'octroi de la surveillance électronique. Depuis la note de service du 11 décembre 2007, le critère de l'arrestation immédiate ne constitue plus un critère d'exclusion pour l'obtention d'une interruption de la peine dans l'attente d'une enquête ou du placement sous surveillance électronique. La semaine dernière, j'ai déjà annoncé que j'ai l'intention de modifier cette note de service.

Op 5 mei 2008 is in het personeelskader zowel aan Nederlandstalige als Franstalige kant in 15 personeelsleden voorzien. Daarnaast is in een boekhouder en een informaticus voorzien.

Het NCET beschikt nog steeds over een databestand waarin alle gegevens worden opgenomen zodra er een positieve beslissing is tot elektronisch toezicht.

Zoals u kon lezen in mijn beleidsplan wens ik van het NCET weer een coördinatiecentrum te maken waar alle aanvragen voor elektronisch toezicht mee worden opgenomen in een databestand. De medewerkers van de monitoring staan in eerste instantie in voor de encoding van de goedgekeurde uurroosters in het informaticaprogramma. Daarnaast staan zij in voor het opvolgen van het technische controleluik van het elektronisch toezicht. Ze behandelen de technische alarmen die het informaticasysteem geeft en contacteren de veroordeelden telefonisch om toelichting te krijgen inzake een alarm.

Tevens ontvangen zij de telefonische oproepen met betrekking tot dringende aanvragen tot wijziging van individuele uurroosters of met betrekking tot het toezichtsmateriaal, via de justitieassistenten of, bij afwezigheid van de justitieassistenten, rechtstreeks met de veroordeelden. Al dan niet dringende meldingsverslagen en evolutieverslagen worden door de justitieassistent overgemaakt aan de monitoring, zodat zowel deze medewerkers als de directie van het NCET zicht hebben op het verloop van het elektronisch toezicht en deze informatie kunnen gebruiken om, bijvoorbeeld, een voorstel tot wijziging van het uurrooster al dan niet goed te keuren of om crisissituaties te kunnen inschatten.

Voor veroordeelden tot drie jaar en minder blijft de beslissing voor de toekenning van de maatregel voorlopig behouden in hoofde van de directeur van de strafinrichting waar de gedetineerde zich bevindt of zich aanbiedt voor de strafuitvoering. Het is ook de directeur van de gevangenis die al dan niet overgaat tot een stopzetting van de maatregel elektronisch toezicht bij het niet-naleven van de voorwaarden. De directeur van de gevangenis neemt zijn beslissing op basis van een al dan niet dringende melding of een evolutieverslag van de justitieassistent.

Er worden nog steeds veroordeelden opgesloten bij het niet-naleven van de voorwaarden voor elektronisch toezicht. Van 1 januari 2007 tot 1 januari 2008 werd voor 226 veroordeelden tot vrijheidsstraffen van drie jaar of minder, de maatregel ET ingetrokken. Sinds 15 december 2007 tot op vandaag werden 46 ET-maatregelen ingetrokken van veroordeelden tot vrijheidsstraffen van drie jaar. De directeur van de gevangenis kan momenteel enkel reageren op de niet-naleving van de voorwaarden, door deze maatregel te herroepen of niet. Hij beschikt momenteel niet over een tussenweg. Deze piste wensen we dan ook op korte termijn uit te bouwen door de directeur van het NCET bij één deelaspect van de maatregel, namelijk de niet-naleving van de uurroosters, kort op de bal te laten reageren door het geven van een verwittiging of een herverdeling van de vrije uren.

Depuis le 1er septembre 2007, le CNSE n'est plus constitué que d'une équipe de monitoring. Les assistants sociaux du centre ont été transférés dans les maisons de justice et l'équipe mobile est restée sous la direction générale des Établissements pénitentiaires. Il y a quinze membres du personnel francophones et autant de néerlandophones. Le CNSE dispose encore des données relatives aux décisions positives en matière de surveillance électronique. Je souhaite que le CNSE devienne à nouveau un centre de coordination de l'ensemble des demandes. L'équipe de monitoring est chargée du contrôle technique de la surveillance électronique; elle traite également les alarmes techniques et contacte les condamnés par téléphone.

C'est cette même équipe qui reçoit les appels téléphoniques concernant les modifications des horaires individuels. Les assistants de justice transmettent les rapports d'évaluation à l'équipe de monitoring, de façon à ce que le personnel et la direction du CNSE puissent suivre le déroulement de la surveillance électronique.

Pour les personnes condamnées à une peine allant jusqu'à trois ans, le directeur garde la compétence décisionnelle: il décide en se fondant sur les rapports et peut notamment mettre fin au régime de surveillance électronique si les conditions ne sont pas respectées. On n'a jamais cessé de prendre ce genre de décision: en 2007, le régime de surveillance électronique a été suspendu pour 226 condamnés. Depuis le 15 décembre 2007, 46 personnes supplémentaires ont fait l'objet d'une mesure identique. La seule décision que peut prendre le directeur de la prison est de révoquer la mesure; il n'y a pas de voie intermédiaire pour l'instant. Notre intention est toutefois d'impliquer le directeur du CNSE

dans un des aspects de la mesure, à savoir celui du non-respect des horaires, par le biais d'un avertissement ou d'une redistribution des heures libres.

12.04 Renaat Landuyt (sp.a+VI.Pro): Mevrouw de voorzitter, ik heb een bijkomende vraag over de geruchten dat zij die de regels niet naleven, ongestoord worden gelaten. Hoeveel van de 45 mensen waarvoor de maatregel werd ingetrokken, zijn effectief direct naar de gevangenis gegaan? Misschien hebt u die gegevens niet bij de hand. Mij vertelt men dat men een vaststelling doet en dat men daarover een verslag opstelt. Dan wordt de maatregel ingetrokken en zijn de mensen vrij. Dat blijkt de situatie op het terrein te zijn, omdat de gevangenisadministratie zegt dat er geen plaats is.

Vroeger, toen alles bij de gevangenisadministratie zat, nam men die mensen op in de gevangenis als zij de regels niet naleefden. Nu neemt men ze niet op. Men neemt het apparaat terug, maar de persoon blijft buiten. Dat begint men te weten, zegt men mij.

12.05 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, het antwoord van de minister verbaast mij enigszins. Alleen seksuele delinquenten worden blijkbaar voor honderd procent opgevolgd. Het zou er nog aan mankeren. Ik heb trouwens vorige week nog een vraag gesteld met betrekking tot de juridische wereld en de rechtspraktizijnen. Sommige professoren – en niet de meest conservatieve – zeggen dat seksuele misdrijven veel te mild worden bestraft.

Blijkbaar moeten wij hier met minder dan het minimum minimorum tevreden zijn.

Over wat in de brief van de heer Meurisse exact werd gestipuleerd, blijven wij op onze honger zitten. Het is een schending van het parlementaire controlerecht, wanneer een minister voornoemde brief niet wil voorleggen. In de brief wordt immers door een directeur-generaal een beslissing getroffen die normaal gezien door de minister zou moeten worden getroffen. De minister antwoordt ons dan dat hij de brief wil herwerken en daarna in de commissie een gesprek over de inhoud zal komen voeren.

Mijnheer de minister, ik richt nu al een hartig woordje tot u. Dat kan niet. Wij zouden moeten weten wat de inhoud van de omzendbrief is. Er is immers een zwart gat tussen 15 september 2007 en nu. U kan wel mededelen hoe de toestand nu is. Hij is heel precair. Dat weten wij en maken wij uit uw antwoord op.

Normaal gezien zou de regel inzake elektronisch toezicht moeten zijn: one strike, two strikes, three strikes and you're out, of beter gezegd: you're in. In dat geval zou iemand in de gevangenis vliegen. Nu is het: one strike and you're out. Justitie laat in dat geval, wegens een gebrek aan cellen, iemand die onder elektronisch toezicht staat, lopen in plaats van hem in de gevangenis op te nemen.

Dat is het pijnpunt van de hele zaak. Wij hebben dat hier vorige week al besproken.

12.04 Renaat Landuyt (sp.a+VI.Pro): La question est de savoir combien de personnes, parmi celles dont la mesure de surveillance électronique a été suspendue, ont été effectivement envoyées en prison, dès lors que l'administration pénitentiaire se plaît à répéter qu'il n'y a plus de place. La question est ainsi automatiquement « réglée » et les personnes concernées continuent à circuler librement.

12.05 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Cette réponse m'étonne. En réalité, il semble que seuls les délinquants sexuels soient bien suivis. De nombreux experts estiment toutefois que les délits sexuels sont beaucoup trop légèrement sanctionnés.

Le fait que nous ne puissions consulter la circulaire du directeur général Meurisse constitue une atteinte à notre droit de contrôle parlementaire. Le ministre répond qu'il veut revoir la circulaire et qu'il donnera ensuite des explications en commission, mais ce que nous voulons, c'est connaître le contenu de la circulaire. Nous n'avons pas assez d'informations sur la période à partir du 15 septembre 2007. Actuellement, la situation est pour le moins précaire. La règle, en matière de surveillance électronique, devrait être que le non-respect des conditions entraîne le renvoi immédiat en prison. La réalité est qu'on laisse ces gens circuler librement. Le ministre Vandeurzen entrera dans l'histoire comme le promoteur de l'impunité.

Ik rond af met het feit dat er op korte termijn geen beslissingen worden genomen, die nochtans voor de hand liggen, die weliswaar wat duurder zijn en niet volledig aan de rechtspositie van de gedetineerde, zoals in de wet geconcipieerd, tegemoetkomen. Ondertussen heerst echter de straffeloosheid. Ik moet dus besluiten met wat ik ook vorige week al zei. U zal geschiedenis schrijven als de minister die de straffeloosheid promoot.

12.06 Minister **Jo Vandeurzen**: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik heb vorige week de cijfers gegeven waaruit blijkt dat het aantal mensen onder ET het voorbije jaar substantieel is verhoogd. Ik heb ook al meerdere keren gezegd dat wij dit systeem grondig moeten herbekijken en dat wij dat ook aan het doen zijn. Ik kan helaas niet zeggen dat dit allemaal op een dag kan gebeuren.

12.06 **Jo Vandeurzen**, ministre: La surveillance électronique a été énormément étendue. Nous voulons réexaminer le système. Je me propose de venir régulièrement informer La Chambre des progrès enregistrés plutôt que de devoir revenir chaque semaine sur le sujet.

Er zitten hervormingen in de wet diverse bepalingen. Er zijn rondzendbrieven, instructies, enzovoort. Er moeten aanwervingen gebeuren. Wij zijn een hele shift aan het maken inzake de mogelijkheden voor het nationaal centrum. Ik stel voor dat wij hier eens op een bepaald ogenblik de globale toestand uitleggen en de gemaakte progressie voorstellen. Misschien kan dat ons wat verder helpen dan het telkens opnieuw stellen van dezelfde vragen.

Ik meen dat ik nooit heb verheeld dat ik vind dat wij snel een aantal zaken moeten organiseren. Wij zijn daarmee bezig, maar ik kan u natuurlijk niet elke week andere cijfers daaromtrent geven. Ik stel voor om een moment af te spreken waarop wij de gedane hervormingen en de resultaten daarvan kunnen demonstreren, zodat de commissie dan een oordeel kan vellen.

Voorzitter: Renaat Landuyt.

Président: Renaat Landuyt.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

13 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw **Carina Van Cauter** aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "'omgekeerde discriminatie' in Kuregem" (nr. 4987)

- de heer **Bart Laeremans** aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "het discriminatoir gedoogbeleid in een bepaald gedeelte van Anderlecht" (nr. 5070)

13 **Questions jointes de**

- **Mme Carina Van Cauter** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la 'discrimination à l'envers' à Cureghem" (n° 4987)

- **M. Bart Laeremans** au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "la politique de tolérance discriminatoire dans un quartier déterminé d'Anderlecht" (n° 5070)

De **voorzitter**: De vraag van de heer Laeremans vervalt.

13.01 **Carina Van Cauter** (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, naar aanleiding van een klacht van een Belg bij het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding ingevolge omgekeerde discriminatie in Kuregem werd er bericht dat er in het Brussels Gewest, aan de rand van bepaalde politiezones, een soort wetteloze situatie ontstaat waarin verkeersinbreuken systematisch niet worden geverbaliseerd.

13.01 **Carina Van Cauter** (Open Vld): Après avoir été verbalisé par la police alors que celle-ci n'est pas intervenue dans toutes sortes d'infractions commises à proximité directe, un Belge a porté plainte auprès du Centre pour l'égalité

De gelaakte gevolgen daarvan hebben wij kunnen lezen.

Mijnheer de minister, klopt dit? Is dit probleem u bekend? Kan hiervoor een adequate oplossing worden gevonden? Inmiddels heb ik begrepen dat er vorig weekend in Brussel kordaat werd opgetreden. Is dat een gevolg van deze klacht?

13.02 Minister **Jo Vandeurzen**: Mijnheer de voorzitter, er bestaat een zone juist buiten de wijk Kuregem, Anderlecht en Sint-Jans-Molenbeek waar occasionvoertuigen worden verhandeld. Het merendeel is bestemd voor de export naar Afrika. De bewuste zone bevindt zich op de grens tussen de gemeenten Anderlecht en Sint-Jans-Molenbeek. Die handel brengt natuurlijk allerhande overlast met zich mee.

Dat betekent absoluut niet dat er niet zou worden geformaliseerd in verband met verkeersinbreuken of andere inbreuken in deze zone. Zo werd bijvoorbeeld in twee straten van de bewuste zone, met name in de Heyvaertstraat en de Liverpoolstraat, in de jaren 2006 en 2007 een totaal van 585 processen-verbaal in verband met verkeer opgesteld door de politiezone Zuid, zowel op proactieve als reactieve basis.

Daarnaast wordt er door de beide politiezones, Brussel-Zuid en Brussel-West nauw samengewerkt om regelmatig controles uit te voeren, onder meer met betrekking tot de illegale garages, garages die olie in de riolen stortten, garages die zonder vergunning gevaarlijke producten gebruiken en garages die niet-conforme gas- en elektriciteitsinstallaties benutten. Dat gebeurde in het raam van de uitvoering van de zonale veiligheidsplannen.

Ik verwijs hierbij naar de studie die commissaris Christian Perremans van de politiezone Brussel-West publiceerde in het tijdschrift "Les cahiers des sciences administratives" in 2006, waarin de concrete acties van de lokale politie op het terrein uitvoerig zijn uiteengezet en met cijfermateriaal werden becommentarieerd. Aangezien aan mijn collega Patrick Dewael, minister van Binnenlandse Zaken, een gelijklopende mondelinge vraag werd gesteld, waarop hij de komende weken zal antwoorden, zal ik niet voort ingaan op het werk van de politie ter zake. Het gaat over vraag nr. 4941.

Het parket ondersteunt deze specifieke acties van de politie in samenwerking met het arbeidsauditoraat en de verschillende andere bestuurlijke diensten, zoals de economische en sociale inspecties, het Brusselse Instituut voor Milieubeheer, het Gewestelijk Agentschap voor Nethheid, Douane en Accijnzen en de Dienst Vreemdelingenzaken.

Er worden systematisch controles uitgevoerd op tweedehandswagens, met inbeslagname van voertuigen in geval van inbreuk. Het parket coördineert de strijd tegen het achterlaten van voertuigen en wrakken op de openbare weg in het raam van het arrondissementeel rechercheoverleg inzake milieumisdrijven.

13.03 **Carina Van Cauter** (Open Vld): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Blijkbaar klopt de perceptie niet met de realiteit en wordt er wel degelijk opgetreden. Dat is een goede zaak. Ik zal ook

des chances et la lutte contre le racisme pour discrimination à l'envers à Cureghem. Il m'est revenu que le week-end dernier la police est intervenue énergiquement et ceci de manière généralisée. Serait-ce là une conséquence de cette plainte?

13.02 **Jo Vandeurzen**, ministre: Dans une zone située à la limite des communes de Cureghem, Anderlecht et Molenbeek-Saint-Jean fleurit un commerce de voitures d'occasion qui provoque de nombreuses nuisances. Cela ne signifie pas qu'aucun procès-verbal n'est dressé. C'est ainsi qu'en 2006 et 2007, dans la rue Heyvaert et la rue de Liverpool, 585 procès-verbaux ont été dressés pour des infractions en matière de circulation. Par ailleurs, les zones de police Bruxelles-Midi et Bruxelles-Ouest collaborent dans le cadre des plans zonaux de sécurité pour mener des contrôles réguliers en ce qui concerne les activités illégales qui pourraient être menées dans les garages en question. Etant donné que le ministre de l'Intérieur répondra sous peu à une question sur le sujet, je ne vais pas m'étendre davantage sur le travail de la police.

Le parquet soutient les actions spécifiques de la police, en collaboration avec l'auditorat du travail et les différents services administratifs et d'inspection. Les voitures d'occasion font l'objet de contrôles systématiques, avec saisie du véhicule en cas d'infraction. La parquet coordonne également la lutte contre les pratiques consistant à abandonner véhicules et épaves sur la voie publique.

13.03 **Carina Van Cauter** (Open Vld): Il semblerait que la manière dont les choses sont perçues ne

het antwoord van uw collega, minister Dewael, afwachten en eventueel terugkomen op dit dossier.

correspond pas à la réalité. Je prendrai connaissance de la réponse du ministre de l'Intérieur avant de revenir sur le sujet.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

14 Question de M. André Frédéric au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'évolution du phénomène sectaire en Belgique" (n° 4989)

14 Vraag van de heer André Frédéric aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de evolutie van het sekte-fenomeen in België" (nr. 4989)

14.01 André Frédéric (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, j'ai participé, le 12 avril dernier, à un colloque international organisé par la FECRIS (la Fédération européenne de centres de recherche et d'information sur le sectarisme), qui avait pour objet la responsabilité de l'État face à l'évolution des organisations sectaires un peu partout en Europe. En septembre 2006, j'ai présidé un groupe de travail parlementaire chargé d'évaluer le suivi réservé aux recommandations de la commission d'enquête parlementaire de 1998, qui visait à mener une politique de lutte contre les pratiques illégales des sectes.

L'activité des derniers mois nous donne quelques exemples de nouveaux champs d'investigation des sectes modernes. Pour prendre quelques exemples, en octobre 2007, les "Maharashi Mahesh Yogi - La méditation transcendantale" s'étaient introduits, à l'insu des organisateurs, au Salon de l'éducation de Namur. Cette organisation est considérée par nos voisins allemands comme une secte. J'ai aussi appris, lors de ce week-end à Pise que les locaux de l'église de scientologie belge avaient été perquisitionnés et que les scellés avaient été apposés sur les portes de ceux-ci. Apparemment, au-delà des investigations dans le monde de l'éducation, via le programme Narconon, les scientologues auraient également fait des émules, puisqu'un député du Vlaams Belang, en l'occurrence Johan Demol, vante les mérites de l'église de scientologie sur une vidéo diffusée sur internet.

Monsieur le ministre, un domaine particulièrement prisé par les mouvements sectaires et qui interpelle partout en Europe est celui de la santé. En effet, des sectes dites guérisseuses, qui s'articulent autour de médecines non conventionnelles, investissent en force les domaines des pratiques thérapeutiques alternatives non éprouvées scientifiquement, le secteur de la santé étant devenu un terrain d'action privilégié, une redoutable arme de recrutement pour un nombre croissant d'organisations sectaires. Ces organisations s'adressent évidemment prioritairement à des personnes physiquement ou psychologiquement fragilisées, auxquelles on parvient à déconseiller de poursuivre des thérapies traditionnelles pour s'embarquer dans des thérapies non éprouvées. Le 22 avril dernier, la presse a relaté les expériences de la biologie totale, dont on connaît les pratiques douteuses.

Monsieur le ministre, face à toutes ces dérives - c'est un avis personnel, mais j'aurais aimé connaître le vôtre - il serait opportun de revenir sur la définition du concept même d'organisation sectaire nuisible, tel qu'elle a été rédigée par nos collègues en 1996, où seule

14.01 André Frédéric (PS): De moderne sekten kunnen nieuwe rekruteringsreserves aanboren. De gezondheidssector is daarbij een vijver waarin men graag mag vissen. Zogenaamde "genezende sekten" die de niet-conventionele geneeskunde beoefenen, bieden massaal alternatieve geneeswijzen aan die niet wetenschappelijk beproefd zijn. Ze raden mensen die fysiek of psychologisch kwetsbaar zijn, af om de traditionele behandelingen voort te zetten. Gelet op deze uitwassen is het misschien aangewezen om de definitie van "schadelijke sektarische organisatie" van 2006 te herzien. Daarin wordt enkel gekeken naar het levensbeschouwelijke of religieuze aspect, maar kan die definitie niet verruimd worden, zodat ook de link gelegd kan worden met gezondheidsproblemen?

Wat is uw mening over een eventuele wet inzake het misbruik van de zwakke positie? Een dergelijke wet was in 1996 al wenselijk. De ministerraad van de vorige regering had het ontwerp goedgekeurd na de eerste lezing. Ikzelf heb opnieuw een voorstel daaromtrent ingediend. Wat is uw mening hierover?

est prise en compte la notion de vocation philosophique ou religieuse pour les groupements qualifiés de sectaires. Cette définition ne pourrait-elle être étendue en englobant les liens en relation avec les problèmes de la santé, qui constituent un terrain fertile pour les sectes aujourd'hui?

Je profite de cette question pour vous demander votre avis sur l'avenir éventuel d'une loi concernant l'abus de faiblesse. Cette loi contre l'abus de faiblesse était déjà recommandée en 1996. Il n'y a pas eu de suite. Nos voisins français l'ont votée en 2002 avec l'efficacité que l'on connaît aujourd'hui en France. Le Conseil des ministres du gouvernement précédent avait approuvé un projet à l'unanimité en première lecture. Il n'a pas passé le cap du Conseil d'État, du moins, il n'en est pas revenu à ma connaissance. J'ai redéposé une proposition de loi en la matière. J'aurais aimé connaître votre sensibilité à l'égard de cette proposition.

14.02 Jo Vandeurzen, ministre: Madame la présidente, monsieur Frédéric, la commission d'enquête, en plus de la définition que vous venez de rappeler, a également précisé à la page 100 de son rapport que certaines personnes ou groupements, ayant des objectifs dans le domaine de la santé, de l'alimentation et des méthodes thérapeutiques sans avoir des références philosophiques ou religieuses, ont un comportement qui s'assimile à celui des organisations sectaires nuisibles. Par ces deux définitions, qui se complètent mutuellement, le phénomène que vous décrivez est pour ainsi dire couvert.

Un projet de loi a effectivement été déposé sous la précédente législature. Il visait à réprimer l'abus frauduleux de l'état d'ignorance ou de la situation de faiblesse des personnes. Ce projet a été approuvé en Conseil des ministres sous la précédente législature et émanait de la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, Laurette Onkelinx, alors qu'elle était vice-première ministre et ministre de la Justice. Le Conseil d'État a rendu un avis sur le projet le 10 mai 2006. Il a été déposé à la Chambre des représentants le 13 juillet 2006. Il relève des projets de loi caducs. Le projet de loi insère, dans le titre 8 du livre 2 du Code pénal consacré aux crimes et délits contre les personnes, un chapitre 4ter comportant un article 442quater dans le but de réprimer d'une peine d'emprisonnement de trois mois à trois ans et d'une amende de 250 à 20.000 euros l'abus frauduleux de l'état d'ignorance ou de la situation de faiblesse soit d'un mineur, soit d'une personne particulièrement vulnérable en raison de son âge, d'une maladie, d'une infirmité, d'une déficience physique ou psychique, de sa situation administrative illégale ou précaire ou d'un état de grossesse pour conduire ce mineur ou cette personne à un acte ou à une abstention portant gravement atteinte à son intégrité physique ou mentale ou à son patrimoine.

En ce qui concerne l'imputabilité de l'infraction, l'article 442quater prévoit que toute personne qui a commis le fait érigé en infraction avec le texte légal est pénalement punissable. Partant, l'abus de l'état d'ignorance et de faiblesse est également puni lorsque ces faits sont commis dans le cadre d'organisations sectaires. Cet article requiert un dol spécial, dès lors que l'auteur de l'infraction, ayant connaissance de l'état d'ignorance ou de la situation de faiblesse du mineur ou de la personne vulnérable, en abuse frauduleusement.

14.02 Minister Jo Vandeurzen: De parlementaire onderzoekscommissie heeft naast de door u geciteerde definitie tevens gesteld dat sommige personen of groepen, die op het vlak van gezondheid, de voeding en de therapeutische methodes bedrijvig zijn en geen filosofische of godsdienstige inslag hebben, een gedrag ontwikkelen dat vergelijkbaar is met dat van de schadelijke sektarische organisaties. Met die twee definities die elkaar wederzijds aanvullen, wordt het verschijnsel dat u beschrijft, zo goed als volledig omvat.

Tijdens de vorige zittingsperiode heeft mevrouw Onkelinx inderdaad een wetsontwerp ingediend. Dat ontwerp voegt in titel 8 van boek 2 van het Strafwetboek gewijd aan misdaden en wanbedrijven tegen personen een hoofdstuk 4ter in dat een artikel 442quater bevat tot bestraffing van het bedrieglijk misbruik van de onwetendheid of van de zwakke positie hetzij van minderjarigen, hetzij van een bijzonder kwetsbare persoon om deze minderjarige of deze persoon te brengen tot een daad of een verzuim waardoor zijn fysieke of mentale integriteit of zijn vermogen ernstig wordt aangetast. Het misbruik van de onwetendheid of van de zwakke positie wordt eveneens bestraft, wanneer die feiten in het kader van sektarische organisaties worden gepleegd. Het

L'abus peut revêtir diverses formes, telles que des techniques de manipulations mentales afin de déséquilibrer la personne en vue de la soumettre à son emprise, des moyens qui visent à affaiblir un individu, la privation de nourriture, etc.

L'article protège les personnes faibles. Par conséquent, l'abus doit viser le mineur ou une personne vulnérable, en raison des causes limitativement ignorées par le texte légal.

Enfin, l'abus frauduleux doit mener le mineur ou la personne faible à des actes ou des abstentions provoquant des dommages graves sur sa personne.

L'article 442quater s'applique au cas d'une personne qui, consécutivement à la décision d'abandonner les traitements médicaux classiques qui lui ont été prescrits, est décédée, s'il est prouvé qu'elle a pris cette décision suite à l'abus frauduleux de son état d'ignorance ou de sa situation de faiblesse.

De surcroît, le texte légal prévoit une circonstance aggravante lorsque l'acte ou l'abstention du mineur ou de la personne vulnérable a causé sa mort. Dans ce cas, la peine est de six mois à cinq ans d'emprisonnement et d'une amende de 500 à 40.000 euros.

Je suis tout à fait disposé à soutenir une proposition de loi qui reprendrait ou qui s'inspirerait du projet déposé par mon prédécesseur.

14.03 André Frédéric (PS): Madame la présidente, je remercie le ministre pour la précision de sa réponse et surtout pour ses deux dernières phrases par lesquelles je ne ressens aucune opposition à la poursuite du travail appelé des vœux en tout cas des organisations de victimes de sectes dans notre pays.

misbruik kan diverse vormen aannemen, zoals technieken van geestelijke manipulatie, onthouding van voedsel, enz.

Artikel 442quater is toepasselijk op personen die overleden zijn ten gevolge van de beslissing om af te zien van de klassieke medische behandelingen die hun werden voorgeschreven, indien bewezen is dat zij die beslissing genomen hebben ingevolge het bedrieglijke misbruik van hun onwetendheid of hun zwakke positie.

Ik ben bereid ieder wetsvoorstel te steunen dat dezelfde strekking heeft als het door mijn voorganger ingediende wetsontwerp.

14.03 André Frédéric (PS): Ik ben blij dat de minister goedvindt dat het werk wordt voortgezet, zoals de organisaties voor de slachtoffers van sekten ook vragen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

15 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Carina Van Cauter aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "'ouderontvoering' en 'oudervervreemding'" (nr. 4990)

- de heer Jean-Luc Crucke aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de ontvoeringen door ouders" (nr. 5063)

15 Questions jointes de

- Mme Carina Van Cauter au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les rapt parentaux et l'aliénation parentale" (n° 4990)

- M. Jean-Luc Crucke au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "les rapt parentaux" (n° 5063)

15.01 Carina Van Cauter (Open Vld): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, in de media worden wij dikwijls geconfronteerd met schrijnende gevallen van internationale kinderontvoering door een van de ouders. Ook in eigen land worden ouders en grootouders heel dikwijls geconfronteerd met een ex-partner, ex-schoonzoon of ex-schoondochter die niet toelaat dat de kinderen nog verder contact hebben met de ouders dan wel grootouders.

15.01 Carina Van Cauter (Open Vld): Les médias relatent fréquemment des cas dramatiques de rapt d'enfants par des parents, au niveau international mais aussi en Belgique, où il n'est pas rare qu'un des anciens partenaires interdise à un enfant d'avoir des contacts avec son

De betrokkenen dienen eerst een titel af te dwingen. Vervolgens

moeten zij, middels tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder, en heel dikwijls tevergeefs, deze titel trachten uit te voeren. Vervolgens moeten zij klacht bij de politiediensten indienen en eventueel een nieuwe procedure starten om een dwangsom af te dwingen. Ik hoef u niet te schetsen dat dit een hele lijdensweg is, waaraan heel dikwijls geen einde komt en waar ook dikwijls vervreemding ontstaat tussen degene die het recht heeft en het betrokken kind waarmee contact is toegestaan.

In de beleidsnota van de staatssecretaris voor Gezinsbeleid stel ik vast dat er bijzondere aandacht is besteed aan het aspect van internationale kinderontvoeringen. Dat neemt niet weg dat het parket ook in ons eigen land moet optreden om op die manier te trachten de naleving van deze omgangregeling mogelijk te maken.

Mijnheer de minister, ik stel vast dat een aantal parketten aan betrokkenen een typebrief zendt waarin wordt verwezen naar het Burgerlijk Wetboek, dus het afdwingen van een dwangsom. De parketten schrijven dat dit veruit doeltreffender zou zijn. Meer nog, ik citeer de substituut uit een van deze typebrieven: "Daarnaast blijft vervolging uiteraard nog steeds mogelijk, maar dit slechts in subsidiaire orde", hoewel het misdrijf nog altijd in de strafwet is opgenomen. Ik vervolg: "Het dossier zal voorlopig zonder gevolg worden gerangschikt. Mochten de door jullie ontwikkelde initiatieven geen resultaat hebben, kunt u opnieuw klacht indienen". De mensen worden dus weggestuurd, en erop gewezen dat ze opnieuw klacht moeten indienen. Daarna zegt men: "Een herhaalde klacht kan eventueel het voorwerp uitmaken van een verdere vervolging".

Mijnheer de minister, bestaan er richtlijnen voor de parketten op dit gebied? Bestaat de richtlijn dat in eerste instantie niet wordt opgetreden wanneer het misdrijf wordt vastgesteld, maar dat pas na herhaalde klachten en wanneer op burgerlijk gebied geen genoegdoening wordt bereikt; door de parketten effectief wordt opgetreden?

15.02 Jean-Luc Crucke (MR): Madame la présidente, monsieur le ministre, les dossiers relatifs aux rapt parentaux sont extrêmement délicats. En effet, dans ce genre d'affaires, les intérêts sont très contradictoires. Les gens ont la sensibilité à fleur de peau et réagissent en conséquence, ce qui peut se comprendre.

Cela étant, la commission mais aussi votre ministère et votre administration doivent tout mettre en œuvre pour que la raison l'emporte, la raison étant bien entendu celle du plus faible, celle des enfants qui sont victimes de ce type de pratique.

Je souscris tout à fait à ce qui a été dit par ma collègue, Mme Van Cauter. Je ne répèterai donc pas ses propos. Je voudrais simplement attirer l'attention sur deux points qui relaient les propos tenus par "SOS Rapt parentaux".

1. Quid de cette commission interministérielle? SOS Rapt parentaux vous a écrit en utilisant des termes très durs: "Sabotage complet du travail constructif qu'avaient entamé les ministres Michel et Verwilghen". Trois cellules devaient en effet se réunir et communiquer entre elles: la cellule magistrats/police, la cellule parents et la cellule psychosociale. Qu'en est-il exactement? Quelles sont les mesures qui

autre parent ou avec ses grands-parents. Ces derniers sont alors astreints à un véritable calvaire pour obtenir le droit élémentaire de voir leur enfant.

La note de politique du secrétaire d'État aux Familles comprend un chapitre sur les rapt internationaux d'enfants mais les rapt dans le pays et les refus de respecter la législation sur le droit de visite méritent aussi qu'on s'y attarde.

Selon une lettre-type envoyée par certains parquets aux intéressés, il faut déposer plainte à chaque violation du droit de visite. Le parquet ne pourrait agir qu'en cas de plaintes répétées et d'échec des tentatives d'obtenir satisfaction au plan civil. Est-ce exact? Les parquets ont-ils reçu des directives concernant les poursuites contre les personnes qui ne respectent pas le droit de visite?

15.02 Jean-Luc Crucke (MR): Ik ben het volmondig eens met mijn collega, mevrouw Van Cauter.

Hoe staat het met die interministeriële commissie? De vzw SOS Rapt parentaux heeft u een brief geschreven en daarin de scherpe bewoordingen niet geschuwd. Drie cellen moesten met elkaar communiceren: de cel "magistraten/politie", de cel "ouders" en de psychosociale cel. Wat is de stand van zaken? Welke maatregelen werden er al dan niet genomen? Wat is uw standpunt hierover?

Er werd een onderhoud met u gevraagd: ik verzoek u om de vereniging SOS Rapt parentaux te ontmoeten. Een dergelijke

ont été mises en place et qui ne l'ont pas été? Quelle est votre position en la matière?

2. Je connais votre agenda qui est, comme c'est le cas de nombreux dirigeants politiques, souvent "overbooké". Au plus on a de compétences, au plus on a de choses à faire! Mais dans ce cas, une demande de vous rencontrer a été faite afin de vous entendre sur votre politique en la matière et la position que vous comptez adopter. Je vous demande donc de bien vouloir rencontrer SOS Raps parentaux. Je suis tout à fait conscient qu'une telle démarche ne doit pas devenir une habitude. Mais, selon moi, elle se justifie aujourd'hui étant donné l'enjeu, mais surtout la souffrance de ces gens. J'espère donc que vous répondrez positivement à cette requête.

15.03 Jo Vandeurzen, ministre: Chers collègues, ma réponse est assez longue. Elle fait plusieurs pages.

Je vais donc essayer de la résumer mais je vous transmettrai le texte complet.

Mevrouw Van Cauter, wat de niet-naleving van het omgangsrecht betreft, kan er vooreerst worden verwezen naar de artikelen 431 en 432 van het Strafwetboek, waarin het misdrijf van niet-afgifte van het kind wordt bestraft.

Wat het burgerrechtelijk aspect betreft, heeft de wet van 18 juli 2006 tot het bevoorrechten van een gelijkmatige verdeling en huisvesting van een kind van wie de ouders gescheiden zijn en tot regeling van de gedwongen tenuitvoerlegging inzake de huisvesting van het kind een nieuw artikel 387ter in het Burgerlijk Wetboek ingevoegd. Krachtens dit artikel wordt een evenredig stelsel inzake de gedwongen tenuitvoerlegging van de gerechtelijke beslissing ingevoerd, dat de bevoegde rechter allereerst de mogelijkheid biedt het dossier opnieuw te onderzoeken en over te gaan tot een reeks maatregelen zoals onderzoeksmaatregelen en/of een poging tot verzoening.

De rechter kan opnieuw een beslissing nemen met betrekking tot het ouderlijk gezag of de huisvesting van kinderen. Hij beschikt overigens ook over de mogelijkheid om een dwangsom uit te spreken ten einde de naleving van de beslissing inzake de huisvesting van de kinderen te waarborgen. Tot slot kan de rechter de partij die het slachtoffer is, toestaan om een beroep te doen op de dwangmaatregelen. Daartoe kan hij, rekeninghoudend met het belang van het kind, de personen aanwijzen die gemachtigd zijn de gerechtsdeurwaarder te vergezellen voor de tenuitvoerlegging van zijn beslissing.

De afgelopen jaren is er veel aandacht besteed aan de niet-naleving van het omgangsrecht, onder meer tijdens de totstandkoming van de vernoemde wet van juli 2006. Het is belangrijk dat ook de parketten dit signaal oppikken en de nodige aandacht blijven besteden aan dit probleem. Samen met de toepassing van de wet van 18 juli 2006 zou dit er voor moeten zorgen dat het aantal gevallen van oudervervreemding vermindert. Vooraleer verdere maatregelen te nemen, is het van belang de impact af te wachten van deze wet, die nu zijn ingang moet hebben gevonden.

Op basis van de informatie waarover ik beschik, kan ik u ten slotte meedelen dat er geen specifieke richtlijnen aan de parketten zijn op

handelwijze mag geen gewoonte worden, maar wordt gerechtvaardigd door wat er op het spel staat.

15.03 Minister Jo Vandeurzen: Ik zal mijn uitvoerig antwoord samenvatten en u de volledige tekst bezorgen.

Pour ce qui est des poursuites en cas de non respect du droit aux relations personnelles, je me réfère aux articles 431 et 432 du Code pénal.

La loi du 18 juillet 2006 a inséré dans le code civil un article 327ter introduisant un système égalitaire en matière d'exécution forcée de la décision judiciaire. Le juge compétent a la possibilité de réexaminer le dossier et de prendre des décisions en matière d'autorité parentale et d'hébergement des enfants. Il peut également prononcer une astreinte ou accorder des mesures de contrainte à la partie victime.

Une attention soutenue du parquet et une application correcte de la loi du 18 juillet 2006 devraient permettre de réduire le nombre de cas d'aliénation parentale. Avant de prendre de nouvelles mesures, il convient de soumettre cette loi à une évaluation.

Les parquets ne disposent pas de directives spécifiques en la matière.

dit gebied.

Je vais répondre maintenant aux questions posées par M. Crucke.

L'ASBL "SOS Rapt parentaux", une association active dans le domaine des enlèvements parentaux internationaux, a exprimé à plusieurs reprises des critiques concernant le fonctionnement du point de contact fédéral et des groupes de travail mis en place. Les ministres de la Justice précédents ont déjà eu l'occasion d'y répondre à de multiples reprises.

Je ne refuse certainement pas le contact direct avec les parents victimes de rapt parentaux. En effet, j'attache beaucoup d'importance à ce sujet qui cache derrière les faits des drames humains immenses. C'est pourquoi je tiens à mettre en évidence les éléments suivants.

Premièrement, en ce qui concerne la création du point de contact fédéral, il a été inauguré le 1er janvier 2005 et est destiné à mieux assister les parents victimes du rapt de leurs enfants ou craignant un futur rapt – aspect préventif. Il peut notamment fournir une assistance psychologique ainsi que, dans certaines circonstances, une assistance financière pour le retour d'enfants ou l'exercice d'un droit de visite transfrontalier. Il est également joignable par téléphone en dehors des heures de service et possède une adresse mail spécifique.

J'ai répondu voilà une ou deux semaines à des questions concernant l'amélioration du fonctionnement de ce point de contact qui est en train de s'organiser.

Deuxièmement, la création d'une cellule de coordination interministérielle Justice/Affaires étrangères et d'un groupe de réflexion.

Cette cellule de coordination s'est réunie à plusieurs reprises au SPF Justice depuis 2004. Sous son égide, un groupe de réflexion a été constitué en vue de faire des propositions dans les différents domaines liés aux rapt parentaux, par exemple, l'application du nouveau règlement européen, la formation et la spécialisation des magistrats et les policiers, l'assistance psychologique aux parents, etc.

Elle fut composée au départ de représentants de la Justice et des Affaires étrangères, des magistrats du siège et des parquets, ainsi que des services de police. Cette cellule de coordination existe toujours et a été renforcée à la suite de la signature d'un protocole d'accord le 27 avril 2007 qui assure une coordination entre les différents organes concernés: SPF Justice, SPF Affaires étrangères, autorités judiciaires et Child Focus.

Troisièmement, la constitution du groupe de travail.

Dans le cadre de ce groupe de réflexion sur les enlèvements parentaux internationaux, plusieurs groupes de travail ont été constitués en vue de faire des propositions dans différents domaines liés aux rapt parentaux.

Ik hecht veel belang aan het probleem van ontvoeringen door een van de ouders achter dewelke menselijke drama's schuilen. Daarom sta ik erop de volgende elementen te benadrukken. Het federaal contactpunt, dat op 1 januari 2005 werd opgericht, is bedoeld om ouders bij te staan die het slachtoffer zijn van een ontvoering van hun kind(eren) of vrezende voor een nakende ontvoering. Het contactpunt kan zowel psychologische bijstand verlenen als de ouders financiële hulp bieden met het oog op de terugkeer van hun kinderen of de uitoefening van een grensoverschrijdend bezoekrecht. Het contactpunt is telefonisch bereikbaar buiten de diensturen en beschikt over een e-mailadres. Een of twee weken geleden heb ik een aantal vragen beantwoord over de verbetering van de werking van dat contactpunt dat zich intern nog volop aan het organiseren is. Een interministeriële coördinatiecel Justitie/Buitenlandse Zaken is sinds 2004 herhaaldelijk bijeengekomen op de FOD Justitie. Onder auspiciën van die cel werd er een denkgroep opgericht die voorstellen moet doen in de verschillende domeinen die gerelateerd zijn aan parentale ontvoeringen, bijvoorbeeld op het stuk van de toepassing van het nieuwe Europese Reglement, de opleiding en specialisatie van magistraten en politieagenten, psychologische bijstand aan ouders, enz. De coördinatiecel is samengesteld uit vertegenwoordigers van Justitie en Buitenlandse Zaken, uit magistraten van de zetel en van het Openbaar Ministerie en uit vertegenwoordigers van de politiediensten. Zij werd versterkt naar aanleiding van de ondertekening van een protocolakkoord op 27 april 2007 op basis waarvan de coördinatie tussen de verschillende betrokken organen

Le groupe "magistrats-police" a tenu plusieurs réunions depuis 2005 sur le thème de la mise en application en Belgique du nouveau règlement européen n° 2201/2003 du Conseil du 27 novembre 2003, dit Bruxelles II bis. Ce nouveau règlement est entré en vigueur le 1er mars 2005 et a donné lieu à une loi du 10 mai 2007, entrée en vigueur le 1er juillet 2007, mettant en œuvre les différents instruments internationaux et européens.

Un groupe "parents" a également tenu des réunions depuis 2005 afin d'informer les parents victimes de l'avancement des travaux dans les autres groupes et afin de recueillir leurs commentaires et propositions concernant les sujets à traiter en priorité.

Pour le groupe "psychosocial", une réflexion est menée par le point de contact fédéral pour la reprise des travaux suite à l'engagement d'un psychologue.

Je vous informe en outre que nous avons reçu les parents entretiens, le 28 mars 2008. Ils ont eu un contact avec un membre de mon cabinet et des membres du SPF Justice.

Afin d'assurer l'efficacité de l'action au point de contact fédéral, qui est l'autorité centrale désignée pour l'application des instruments européens et internationaux, une collaboration renforcée avec le ministère public devait être mise en place. Cette collaboration est effective depuis 2006 avec la désignation de magistrats de référence au sein du parquet de chaque cour d'appel et, depuis 2007, suite à la formation des magistrats en collaboration avec le Conseil supérieur de la Justice. Des réunions se sont encore déroulées entre le point de contact fédéral et les magistrats de référence en 2006 et début 2007 en vue d'améliorer la coordination entre les autorités judiciaires et le point de contact fédéral en matière d'enlèvements internationaux d'enfants.

Dans l'esprit de la poursuite de la stratégie de communication, le point de contact fédéral a également édité et diffusé en 2006, en collaboration avec le SPF Affaires étrangères et Child Focus, un dépliant d'informations sur la problématique des enlèvements parentaux internationaux; il est disponible sur le site du SPF Justice.

Le service a été réorganisé en 2007 et s'est renforcé: le 1er mai 2008, le service d'entraide judiciaire internationale civile compte 15 membres du personnel, un chef de service, 8 juristes dont 6 traitent les dossiers individuels d'enlèvements internationaux d'enfants, 1 psychologue, 5 membres d'une équipe administrative.

Ce service travaille actuellement – sur la base de projets opérationnels bien précis et planifiés qui prennent en compte certaines des revendications de parents victimes – à l'organisation d'une permanence téléphonique plus efficace encore, une révision du site internet, une reprise de contact avec les divers partenaires du point de contact fédéral et de rencontres périodiques avec les parents victimes.

Dans l'esprit d'une relance des divers contacts pour la constitution d'un groupe de travail spécifique, une première rencontre a eu lieu le 28 avril 2008. Cette réunion a été accueillie très positivement par la petite trentaine de parents qui y ont participé et s'est terminée par des

verzekerd wordt: de FOD Justitie, de FOD Buitenlandse Zaken, de gerechtelijke autoriteiten en Child Focus.

In de marge van deze denkgroep werden verschillende werkgroepen opgezet. De groep "magistraten-politie" is sinds 2005 al verschillende keren bijeengekomen om te spreken over de toepassing in België van de nieuwe Europese verordening nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003, ook gekend als "Brussel II bis". Deze verordening is van kracht geworden op 1 maart 2005 en heeft geleid tot een wet van 10 mei 2007, van kracht geworden op 1 juli 2007, betreffende de inwerkingtreding van de verschillende internationale en Europese instrumenten. Een werkgroep "ouders" kwam ook al bijeen sinds 2005 om de ouders te informeren die het slachtoffer waren van de voortgang van de werken in de andere groepen en om hun reacties en voorstellen over de voor hen prioritaire onderwerpen te vergaren. De "psychosociale" groep verricht denkwerk via het federale contactpunt om de werken te hernemen na de aanstelling van een psycholoog. Bovendien hebben we de ouders op 28 maart 2008 ontvangen. Ze hebben contact gehad met een van mijn kabinetsleden en met medewerkers van de FOD Justitie. Om het Federaal Contactpunt doeltreffend te laten werken, is er een hechtere samenwerking met het Openbaar Ministerie: sinds 2006 worden referentiemagistraten aangeduid bij het parket van elk hof van beroep. Sinds 2007 bestaat er ook een opleiding tot magistrat. In 2006 heeft het Federaal Contactpunt samen met de FOD Buitenlandse Zaken en Child Focus een informatiebrochure gepubliceerd over deze problematiek. De brochure is beschikbaar op de site van de FOD Justitie. In 2007 werd de dienst gereorganiseerd en

applaudissements émus. Ses conclusions quant à la poursuite des travaux sont à l'étude.

Dans le même esprit, la commission mixte belgo-tunisienne se réunira à nouveau avant l'été. Il est aussi envisagé de réunir la commission mixte belgo-marocaine à l'automne 2008.

verstevigd: op 1 mei 2008 telt de dienst voor internationale rechts-hulp in burgerlijke zaken 15 personeelsleden, 1 dienstchef, 8 juristen, waarvan 6 de individuele internationale ontvoeringsdossiers opvolgen, 1 psycholoog en 5 administratieve medewerkers.

Deze dienst is momenteel bezig met de organisatie van een nog efficiëntere telefonische permanentie en met de update van de website. Tevens wordt opnieuw contact opgenomen met de onderscheiden partners en worden er periodieke bijeenkomsten met de ouders geregeld. In die geest vond er op 28 april 2008 een bijeenkomst met een dertigtal ouders plaats, waarbij de mensen op het einde ontroerd applaudisseerden. Ik voeg hier nog aan toe dat de gemengde Belgisch-Tunesische commissie voor de zomer opnieuw zal bijeenkomen. Er wordt ook aan gedacht de gemengde Belgisch-Marokkaanse commissie bijeen te roepen in de herfst van 2008.

15.04 Carina Van Cauter (Open Vld): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, uiteraard blijft de niet-afgifte van een kind een strafbaar feit. Dat is correct. Het schoentje knelt echter precies bij de vervolging en bij het optreden van de parketmagistraten.

Blijkbaar bestaat er dus een systematisch niet-optreden. Het is pas na herhaaldelijke klachten dat parketten overwegen om alsnog te vervolgen.

Mijnheer de minister, dit leidt enerzijds tot een gevoel van straffeloosheid in hoofde van de daders of van de personen die zich niet aan de vonnissen houden. Anderzijds hebben de personen die een beroep op de openbare macht moeten doen, het gevoel slachtoffer te zijn. Zij hebben ook het gevoel dat wie het recht in eigen handen neemt en de vonnissen naast zich neerlegt, aan het langste eind trekt. Zij, de slachtoffers, trekken in de kwestie aan het kortste eind. Ondanks hun herhaalde klachten moeten zij soms jaren wachten vooraleer effectief wordt opgetreden. Dat is precies het probleem.

Ik hoor u graag zeggen dat er geen richtlijnen bestaan om niet op te treden en niet te vervolgen. Blijkbaar wordt het systematisch seponeren van de dossiers in de praktijk echter wel gedaan. Er worden typebrieven aan de slachtoffers verzonden, met als gevolg dat voornoemde praktijk heel goed is gekend bij wie ermee wordt geconfronteerd. Een dubbel gevoel en de niet-naleving van de vonnissen in de praktijk zijn het gevolg.

15.04 Carina Van Cauter (Open Vld): Il n'en demeure pas moins que les parquets procèdent très rarement à des poursuites, alors qu'il s'agit clairement d'un fait punissable. Le ministre devrait peut-être édicter des directives claires en la matière, de manière à obliger les paquets à poursuivre ces délits.

Mijnheer de minister, ik vraag u alsnog te overwegen in uw overleg met de procureurs-generaal toch richtlijnen aan de parketten mee te geven opdat effectief en kordaat zou worden opgetreden. Wanneer de burger in het algemeen het aanvoelen zou hebben dat er effectief en onmiddellijk wordt opgetreden wanneer een kind in een bepaalde situatie niet wordt afgegeven, zou dat in ieder geval in de praktijk tot een betere naleving van de vonnissen aanleiding geven.

Dat is toch wat wij allen willen.

15.05 Jean-Luc Crucke (MR): Madame la présidente, je remercie le ministre pour sa réponse extrêmement longue. Il est vrai que le sujet le méritait. Je vais donc la relire attentivement.

Pour ma part, monsieur le ministre, je ne tiens pas à ouvrir un contentieux dans ce type de dossier. Tel n'est en tout cas pas le but du parlementaire lorsqu'il interroge le ministre sur ce type de dossier.

Monsieur le ministre, nous nous trouvons face à un phénomène d'insécurité et plus précisément de sentiment d'insécurité.

Je savais que votre administration et votre cabinet avaient rencontré les parents à la fin du mois de mars, mais j'ai le sentiment que votre réponse – vous avez en effet répondu affirmativement à ma demande – est très importante pour ceux qui vivent ce genre de drame et qui se réveillent chaque jour avec une plaie au cœur. Je vous demande donc de bien vouloir respecter votre engagement et de rencontrer ces parents.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

16 Vraag van mevrouw Carina Van Cauter aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de behandeling en de opvolging van seksueel delinquenten en meer in het bijzonder van pedofielen" (nr. 4991)

16 Question de Mme Carina Van Cauter au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "le traitement et le suivi des délinquants sexuels et plus particulièrement des pédophiles" (n° 4991)

16.01 Carina Van Cauter (Open Vld): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, in de media werd het beeld geschetst als zouden pedofielen van alle zedendelinquenten degenen zijn die het meest zouden hervallen.

Mijnheer de minister, hoe gebeurt de opvolging in de praktijk van seksuele delinquenten die in navolging en onder voorwaarden in vrijheid worden gesteld? Hoe gebeurt dit in de praktijk? De vraag naar cijfermateriaal was eigenlijk meer een schriftelijke vraag, maar ik wil ze u toch stellen. Zijn er cijfers gekend omtrent het aantal personen welke hun voorwaarden niet naleven? In hoeveel gevallen is er herroeping van de invrijheidstelling?

16.02 Minister Jo Vandeurzen: De behandeling van pedofilie is inderdaad een moeilijke aangelegenheid die van lange duur is. Het risico op hervallen is zeer reëel. Om die reden voorziet de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormale en gewoontemisdadigers, en plegers van bepaalde seksuele, strafbare

15.05 Jean-Luc Crucke (MR): Het is niet mijn bedoeling om in dit soort dossier geschillen uit te lokken. Uw bevestigende antwoord op mijn verzoek is belangrijk voor de mensen die een dergelijk drama doormaken. Daarom vraag ik u uw verbintenis na te komen en deze ouders te ontmoeten.

16.01 Carina Van Cauter (Open Vld): Parmi les délinquants en matière de mœurs, les pédophiles sont ceux qui récidivent le plus. Comment s'organise le suivi des délinquants sexuels après une libération conditionnelle? Dans combien de cas les conditions de libération ne sont-elles pas respectées et combien de décisions en la matière ont-elles déjà été révoquées?

16.02 Jo Vandeurzen, ministre: Il est très difficile de traiter la pédophilie et on sait que le risque de récidive est très important. C'est pourquoi, lors d'une

feiten in haar artikel 20 in de verplichting van een begeleiding of behandeling bij een gespecialiseerde dienst in het kader van een invrijheidstelling op proef van de geïnterneerde. Zo ook voorziet artikel 41 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten, in een verplichte koppeling van een strafuitvoeringsmodaliteit aan een begeleiding of behandeling bij een gespecialiseerde dienst.

De FOD Justitie heeft eveneens gespecialiseerde psychologische teams uitgebouwd in de gevangenissen. Deze teams staan in voor deskundig advies betreffende vervroegde invrijheidstelling op basis van een wetenschappelijke en multidisciplinaire evaluatie van de gevallen. Justitieassistenten, belast met de begeleiding en het toezicht op de naleving van de voorwaarden verbonden aan elke ambulante justitiële maatregel of straf, werken nauw samen met de gespecialiseerde Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg en Centra voor Algemeen Welzijnswerk.

Ten slotte subsidieert Justitie gespecialiseerde steuncentra. Deze hebben een advies- en consultatiefunctie, staan in voor documentatie, permanente vorming en wetenschappelijke ondersteuning en onderzoek ten behoeve van alle partners. Het gaat om het UFC in Antwerpen, het UPPL in Doornik en het CAB in Brussel.

Vanuit de Vlaamse Gemeenschap bestaan er ook binnen de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg ambulante netwerken met specialisatie daderhulp. Ook binnen de Centra voor Algemeen Welzijnswerk zijn er netwerken opgericht die deze gespecialiseerde opdracht hebben aanvaard. De justitieassistent dient erover te waken dat voorafgaandelijk de afspraken betreffende extrapenitentiaire, psychologische begeleiding of behandeling worden opgenomen in een prestatieverbintenis en dat deze prestatieverbintenis ook wordt ondertekend door de betrokken persoon, de begeleider van de gespecialiseerde voorziening en de justitieassistent.

Verder staat de justitieassistent in voor het begeleiden en motiveren van de vrijgestelden tot het naleven van de opgelegde voorwaarden en het toezien op de naleving ervan. Hij coördineert de samenwerking tussen de betrokken diensten van Justitie en de welzijns- en gezondheidszorg.

Hierbij wordt regelmatig overleg gepleegd met de gespecialiseerde voorziening die de psycho-sociale begeleiding of behandeling op zich neemt.

Ten slotte maakt de justitieassistent regelmatig en minstens om de zes maanden een verslag over de betrokken persoon over aan de strafuitvoeringsrechtbank of aan de commissie tot Bescherming van de Maatschappij. Daarnaast is er voor het parket en de politie een taak weggelegd, niet de minste, op het vlak van toezicht op de voorlopig of voorwaardelijk in vrijheid gestelde zoals we zien in artikel 62 van de wet van 17 mei 2006 op de externe rechtspositieregeling.

In 2007 waren er in totaal 38 herroepingen van voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling van personen die initieel waren veroordeeld voor een seksueel misdrijf. In hoeveel van de 38 gevallen het gaat om een herroeping op basis van een nieuw seksueel misdrijf

libération à l'essai, l'accompagnement et le traitement de l'interné par un service spécialisé sont légalement obligatoires. Dans les prisons, des équipes de psychologues spécialisés forment des avis experts concernant les libérations à l'essai. De plus, des assistants de justice sont chargés de veiller au respect des conditions. Enfin, le département de la Justice subventionne des centres d'aide spécialisés et, dans les centres de santé mentale, des réseaux ambulants sont spécialisés dans l'aide aux auteurs.

L'assistant de justice veille à ce que les accords relatifs à l'accompagnement et au traitement obligatoires soient fixés dans une convention signée par toutes les parties concernées. Il s'assure également du respect des conditions imposées. Enfin, tous les six mois, il fait rapport au tribunal de l'application des peines ou à la commission de défense sociale. Les parquets et les services de police vérifient aussi si les conditions sont observées. En 2007, 38 décisions de libération conditionnelle concernant des personnes condamnées pour des délits sexuels ont été révoquées. Je ne puis vous indiquer combien de ces révocations étaient dues à un nouveau délit.

kan ik op dit moment niet zeggen omdat er geen specifieke monitoring is.

16.03 Carina Van Cauter (Open Vld): Ik dank de minister voor het antwoord. Ik koppel even terug naar een suggestie die hij eerder heeft gedaan naar aanleiding van een vraag van collega Landuyt. De opvolging van voorwaarden en de controle zullen ongetwijfeld ook aspecten zijn van de uiteenzetting die u hebt aangekondigd. We zullen dat uiteraard met graagte aanvaarden en mee opvolgen.

16.03 Carina Van Cauter (Open Vld): Il convient en tout état de cause de continuer à assurer le suivi des conditions et du contrôle.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

17 Question de M. Jean-Jacques Flahaux au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur "l'agression de deux policiers à Morlanwelz" (n° 5013)

17 Vraag van de heer Jean-Jacques Flahaux aan de vice-eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over "de geweldpleging tegen twee politieagenten in Morlanwelz" (nr. 5013)

17.01 Jean-Jacques Flahaux (MR): Madame la présidente, je remercie M. Crucke d'avoir accepté de me laisser son tour.

17.01 Jean-Jacques Flahaux (MR): Tijdens de *soumonces*, een soort repetitie van het carnaval van Morlanwelz, werden twee politieambtenaren het slachtoffer van zinloos geweld, waardoor ze niet meer in staat waren om te werken. Omdat de advocaat van de agenten vroeg om de zitting uit te stellen in afwachting van het onderzoek naar een mogelijke blijvende arbeidsongeschiktheid van een van beiden, bagatelliseerde het parket de feiten en de gevolgen. Het parket heeft het verzoek pas na enig aandringen van de advocaat van de klagers ingewilligd. De dader is intussen vrijgelaten, en gaat daar nog prat op ook.

Monsieur le ministre, lors des "soumonces" du carnaval de Morlanwelz, alors qu'ils portaient secours à une jeune dame, deux policiers en tenue ont été victimes d'une agression gratuite. Les agresseurs des fonctionnaires de police en question ont été, après comparution devant les magistrats, le lendemain même, relaxés, dans l'attente d'une audience en correctionnelle le 18 février 2008.

La violence des coups reçus par une des deux agents, violemment jetée au sol et frappée au visage, entraînant contusion à l'orbite gauche et plaie ouverte sur la partie interne de la lèvre inférieure, suivis de coups sur la cage thoracique, amortis heureusement par le gilet pare-balles, et l'écrasement du cartilage de la rotule du second a nécessité la mise en incapacité professionnelle de ces derniers.

Lors de la comparution au parquet de Charleroi, alors que l'avocat des deux policiers agressés demandait un report d'audience en attente de vérification d'une possible incapacité permanente d'une des victimes, le représentant du parquet a ouvertement minimisé l'événement et ses conséquences physiques et ne s'est que fort disgracieusement rendu à la demande de l'avocat des plaignants, suite à l'insistance de ce dernier. Du coup l'auteur des faits est ressorti libre et fier de cette décision. Les deux policiers ont été choqués de voir le parquet, et la justice, non seulement ne pas sanctionner les jeunes coupables mais encore sembler leur donner raison au détriment de leurs victimes et au préjudice de la fonction qu'ils représentent.

Après la multiplication d'agressions verbales et physiques à l'encontre des agents de la STIB et de la SNCB, voici que nous en arrivons à voir, aujourd'hui, les forces de l'ordre, elles aussi, être la cible d'attaques de la part de jeunes sans pour autant que ces derniers soient jugés de manière exemplaire et dissuasive. Devant cette aggravation des faits délictueux sur des personnels de la fonction publique, l'attitude de la justice, telle qu'elle s'est, de nouveau, exprimée dans cette affaire est-elle vraiment de nature à envoyer un message fort à la population et aux jeunes et ramener les jeunes

Geeft het gerecht met zijn houding tegenover de gevallen van agressie tegen MIVB- en NMBS-personeel en nu ook tegen politieagenten een duidelijk signaal aan de burgers? Zal men met die houding jonge delinquenten tot bedaren brengen? Welke richtlijnen zal u de parketten geven om recht te doen geschieden en tot een krachtige en billijke rechtsbedeling te komen?

délinquants au calme?

Monsieur le ministre, quelles directives comptez-vous envoyer aux parquets afin que justice soit rendue ou en tout cas entendue de manière forte et équitable?

17.02 Jo Vandeurzen, ministre: Monsieur Flahaux, je dois tout d'abord rappeler que je ne suis pas membre du ministère public. L'article 151 de la Constitution fait état de règles à propos des relations entre le ministre de la Justice et le ministère public. Je ne puis évidemment répondre que dans le contexte des dispositions de cet article.

Il importe de se pencher sur le déroulement exact des faits. Le 27 janvier 2008, vers 17.30 heures, à l'occasion des festivités carnavalesques à Morlanwelz, deux policiers patrouilleurs ont l'attention attirée par un homme qui donne une gifle à une dame dans un véhicule. Lorsque l'homme sort de la voiture, il est interpellé par un des policiers, qui lui demande des explications. L'homme repousse alors le policier et lui porte des coups. Un second individu surgit et agresse le policier. Le second fonctionnaire de police vient au secours de son collègue et reçoit des coups. Plusieurs coups seront encore portés aux policiers avant que des renforts n'arrivent et que les deux individus soient maîtrisés.

Les deux fonctionnaires de police seront ensuite examinés par un médecin, qui décrira les lésions comme suit. Pour le premier: hématomes à la joue et à l'arcade sourcilière et plaie à la face interne de la lèvre. Un autre médecin constatera une incapacité de travail sans en préciser la durée.

Pour le second policier, le médecin constatera des contusions au niveau de la main et des ecchymoses au niveau du genou. Il n'évoque pas d'incapacité de travail.

Les deux suspects ont refusé d'être interrogés par la police. Le parquet a ensuite confirmé leur arrestation et ordonné qu'ils soient présentés au parquet le lendemain.

Ils seront entendus par le magistrat du parquet, lequel a décidé de mettre en oeuvre une procédure accélérée. L'affaire fut fixée le 18 février 2008 devant le tribunal correctionnel. À cette audience, l'avocat du policier, pour lequel aucune incapacité de travail n'avait été constatée par les médecins, sollicita une remise en vue de réaliser un examen médical complémentaire. Le parquet me signale à cet égard que le magistrat du ministère public s'est étonné de cette demande, eu égard aux constatations des médecins et au fait que, pendant l'intervalle de trois semaines, le policier n'avait pas fait réaliser un examen médical complémentaire afin d'étayer une éventuelle incapacité permanente. L'affaire fut remise au 3 mars, audience au cours de laquelle l'avocat du même policier demanda une nouvelle remise pour l'audience du 17 mars. À cette date, l'affaire fut examinée, présentée et délibérée. Le jugement fut prononcé le 14 avril. Le parquet précise que, dans l'intervalle, l'avocat du policier susvisé ne déposa aucune pièce médicale susceptible d'étayer une éventuelle incapacité permanente.

Les deux prévenus furent condamnés à des peines de travail de

17.02 Minister **Jo Vandeurzen**: Ik kan enkel antwoorden in het kader van artikel 151 van de Grondwet, dat de betrekkingen regelt tussen de minister van Justitie en het openbaar ministerie, waartoe ik niet behoor.

Op 27 januari 2008 omstreeks 17.30 uur trachtten twee politiemannen in Morlanwelz een man aan te houden die ze in een wagen een vrouw een klap hadden zien gegeven. Daarop kwam het tot een handgemeen, en werden de betrokkene en een andere man die hem te hulp geschoten was, overmeesterd toen de politie versterking kreeg. De politiemannen werden door een arts onderzocht; een van beiden werd arbeidsongeschikt verklaard. Het parket heeft de aanhouding van beide verdachten bevestigd, en heeft gelast dat zij de volgende ochtend zouden voorgeleid worden.

Op de zittingsdag die op 18 februari 2008 voor de correctionele rechtbank bepaald was, heeft de advocaat van de politiemann die niet arbeidsongeschikt was verklaard, de verdaging gevraagd om een aanvullend medisch onderzoek te laten uitvoeren. Het parket reageerde verbaasd, omdat in de drie voorafgaande weken geen enkel medisch onderzoek was uitgevoerd. Na een nieuw uitstel op 3 maart werd de zaak op 17 maart vastgelegd en toen legde de advocaat van de politiemann geen enkel stuk voor dat de arbeidsongeschiktheid kon staven. Het vonnis werd op 14 april uitgesproken en beide beklaagden, die geen strafrechtelijk verleden hadden, werden veroordeeld tot respectievelijk honderd en tachtig

respectivement 100 et 80 heures. Le parquet précise que les intéressés, hormis des condamnations du tribunal de police, n'avaient pas d'antécédents judiciaires.

Les directives de politique criminelle du procureur du Roi de Charleroi commandent de diligenter des poursuites en cas de violence contre les représentants des forces de l'ordre. Je constate, en l'espèce, que ces directives ont été respectées puisque des poursuites ont été lancées quasi immédiatement après les faits et que ces poursuites ont donné lieu à une condamnation, dans un délai rapide de moins de trois mois.

Il existe, en outre, à propos des faits de violence commis à l'égard des policiers, des directives récentes de politique criminelle du Collège des procureurs généraux reprises dans la circulaire n° 3 de 2008. En l'espèce, le ministère public a estimé que, compte tenu de l'absence d'antécédents des prévenus, des réquisitions tendant au décernement d'un mandat d'arrêt n'auraient aucune chance d'aboutir et que le choix des peines par le juge était adéquat et proportionné par rapport aux faits, compte tenu de la personnalité et de l'âge des prévenus.

Ces considérations n'enlèvent rien au fait que les policiers concernés ont certainement vécu des moments difficiles. Croyez bien que je suis tout à fait conscient des conséquences dommageables que peut avoir ce genre de comportement inacceptable sur la vie professionnelle et privée.

17.03 Jean-Jacques Flahaux (MR): Madame la présidente, je tiens à remercier M. le ministre pour la clarté de sa réponse.

En effet, il est important que le temps qui s'écoule entre les faits et la condamnation soit le plus réduit possible, même si la condamnation n'est "psychologiquement" pas très lourde.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

*La réunion publique de commission est levée à 12.35 heures.
De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.35 uur.*

uur werkstraf.

Overeenkomstig de richtlijnen inzake het strafrechtelijk beleid van de procureur des Konings van Charleroi moeten vervolgingen worden ingesteld in geval van gewelddaden tegen de ordediensten. In dit geval werden die richtlijnen nageleefd en werd binnen drie maanden een veroordeling uitgesproken. De omzendbrief nr. 3 van 2008 van het College van procureurs-generaal streeft hetzelfde doel na. Het parket heeft in het onderhavige geval geoordeeld dat de rechter gepaste straffen heeft opgelegd.

Die overwegingen doen niets af aan de terugslag van dat soort gedrag op het beroeps- en privéleven van de betrokken politieagenten.

17.03 Jean-Jacques Flahaux (MR): Ik dank de minister voor zijn antwoord. Het is inderdaad van groot belang dat zulke feiten tot een veroordeling leiden en dat zulks snel gebeurt, zelfs als zo een veroordeling uit een psychologisch oogpunt niet zo veel voorstelt.